

Barcelona (Edició vespra)	2	ptes. mes
Edició matí	2	
Península	750	crims.
Amèrica i Filipines	850	
Unió postal	25	

La Veu de Catalunya

10 cèntims

REDACCIÓ I IMPREMTA

Carrer de Farlandina 7 9 i 11
(Prop de la Plaça dels Àngels)
Telèfon num. 5329 A

ADMINISTRACIÓ

Escoladors, 10 bis, entresol
Telèfon 184 A
Anuncis, esquetes comunicats
i reclams a preus de tarifa.

Anv XXXIV - N.º 8.614

Barcelona: Divendres, 11 de gener de 1924

Edició del vespre

L'IL·LUSTRE SENYOR

Don Josep Nicolau d'Olzina i de Ferret

Riusech, Feu, Pascual i Mandri

vidu de donya Mercè de Pallejà

mori el 4 de l'actual havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus germans polítics, nebots, cosins, parents tots i els marmessors, en recordar als amics i coneguts tan sensible pèrdua, els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que, en sufragi de la seva ànima, se celebraran demà, dissabte, dia 12, a dos quarts d'onze, a l'església parroquial de Santa Anna.

Les misses després de l'ofici i de seguida la del perdó El dol es dona per despedir No es convida particularment

L'Emm, Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i demés Prelats de Catalunya, han concedit indulgències en la forma acostumada.

Banca Marsans, S. A.

Rambla de Catalunya, 2-4
BARCELONA

Directió telefònica: **MARSANSBANK**
Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números: 4630 A, 4631 A, 4632 A

VALORS CUPONS GIRS CANVI VIATGES

MOSAICS ESCOFET & C.

Ronda Universitat, 20

Editorial Catalana S. A. Biblioteca Literària

ACABEN DE SORTIR

ELS PROMESOS

(Primer volum), de MANZONI, traducció d'Antònia Maria Salvà

LIRIQUES

de COSTA I LLOBERA, Tria de J. Estelrich i J. M. Capdevila

ELS PROMESOS

(Segon volum)

L'ERMITA MAURICI

Novel·la de J. Roig i Raventós

PER SORTIR AVIAT

LLETRES DEL MEU MOLI

d'Alfons DAUDET, trad. de Carles Soldevila i Ll. Bertran i Pijoan

A l'ombra de Santa Maria del Mar

Quatre novel·les d'Alexandre PLANA

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 10 de gener de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 758,7, 759,6.

Termòmetre sec: 91, 150, 122.

Termòmetre humit: 59, 104, 82.

Humitat (centèsimes de saturació): 71, 52, 54.

Direcció del vent: SSO., SO., OSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 2, 4.

Estat del cel: Quasi seré. Nuvols.

Classe de núvols: Fr, K, C, C, S, C.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14,9; mínima, 7,4; mínima prop del sol: 5,8.

Oscil·lació termomètrica: 7,5.

Temperatura mitja: 11,1.

Precipitació a qualsevol hora: 0.

Banca Marsans, S. A.

Rambla de Catalunya, 2-4
BARCELONA

Directió telefònica: **MARSANSBANK**
Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números: 4630 A, 4631 A, 4632 A

VALORS CUPONS GIRS CANVI VIATGES

MOSAICS ESCOFET & C.

Ronda Universitat, 20

Editorial Catalana S. A. Biblioteca Literària

ACABEN DE SORTIR

ELS PROMESOS

(Primer volum), de MANZONI, traducció d'Antònia Maria Salvà

LIRIQUES

de COSTA I LLOBERA, Tria de J. Estelrich i J. M. Capdevila

ELS PROMESOS

(Segon volum)

L'ERMITA MAURICI

Novel·la de J. Roig i Raventós

PER SORTIR AVIAT

LLETRES DEL MEU MOLI

d'Alfons DAUDET, trad. de Carles Soldevila i Ll. Bertran i Pijoan

A l'ombra de Santa Maria del Mar

Quatre novel·les d'Alexandre PLANA

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 10 de gener de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 758,7, 759,6.

Termòmetre sec: 91, 150, 122.

Termòmetre humit: 59, 104, 82.

Humitat (centèsimes de saturació): 71, 52, 54.

Direcció del vent: SSO., SO., OSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 2, 4.

Estat del cel: Quasi seré. Nuvols.

Classe de núvols: Fr, K, C, C, S, C.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14,9; mínima, 7,4; mínima prop del sol: 5,8.

Oscil·lació termomètrica: 7,5.

Temperatura mitja: 11,1.

Precipitació a qualsevol hora: 0.

Banca Marsans, S. A.

Rambla de Catalunya, 2-4
BARCELONA

Directió telefònica: **MARSANSBANK**
Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números: 4630 A, 4631 A, 4632 A

VALORS CUPONS GIRS CANVI VIATGES

MOSAICS ESCOFET & C.

Ronda Universitat, 20

Editorial Catalana S. A. Biblioteca Literària

ACABEN DE SORTIR

ELS PROMESOS

(Primer volum), de MANZONI, traducció d'Antònia Maria Salvà

LIRIQUES

de COSTA I LLOBERA, Tria de J. Estelrich i J. M. Capdevila

ELS PROMESOS

(Segon volum)

L'ERMITA MAURICI

Novel·la de J. Roig i Raventós

PER SORTIR AVIAT

LLETRES DEL MEU MOLI

d'Alfons DAUDET, trad. de Carles Soldevila i Ll. Bertran i Pijoan

A l'ombra de Santa Maria del Mar

Quatre novel·les d'Alexandre PLANA

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 10 de gener de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 758,7, 759,6.

Termòmetre sec: 91, 150, 122.

Termòmetre humit: 59, 104, 82.

Humitat (centèsimes de saturació): 71, 52, 54.

Direcció del vent: SSO., SO., OSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 2, 4.

Estat del cel: Quasi seré. Nuvols.

Classe de núvols: Fr, K, C, C, S, C.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14,9; mínima, 7,4; mínima prop del sol: 5,8.

Oscil·lació termomètrica: 7,5.

Temperatura mitja: 11,1.

Precipitació a qualsevol hora: 0.

Banca Marsans, S. A.

Rambla de Catalunya, 2-4
BARCELONA

Directió telefònica: **MARSANSBANK**
Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números: 4630 A, 4631 A, 4632 A

VALORS CUPONS GIRS CANVI VIATGES

MOSAICS ESCOFET & C.

Ronda Universitat, 20

Editorial Catalana S. A. Biblioteca Literària

ACABEN DE SORTIR

ELS PROMESOS

(Primer volum), de MANZONI, traducció d'Antònia Maria Salvà

LIRIQUES

de COSTA I LLOBERA, Tria de J. Estelrich i J. M. Capdevila

ELS PROMESOS

(Segon volum)

L'ERMITA MAURICI

Novel·la de J. Roig i Raventós

PER SORTIR AVIAT

LLETRES DEL MEU MOLI

d'Alfons DAUDET, trad. de Carles Soldevila i Ll. Bertran i Pijoan

A l'ombra de Santa Maria del Mar

Quatre novel·les d'Alexandre PLANA

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 10 de gener de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 758,7, 759,6.

Termòmetre sec: 91, 150, 122.

Termòmetre humit: 59, 104, 82.

Humitat (centèsimes de saturació): 71, 52, 54.

Direcció del vent: SSO., SO., OSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 2, 4.

Estat del cel: Quasi seré. Nuvols.

Classe de núvols: Fr, K, C, C, S, C.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14,9; mínima, 7,4; mínima prop del sol: 5,8.

Oscil·lació termomètrica: 7,5.

Temperatura mitja: 11,1.

Precipitació a qualsevol hora: 0.

Gran Teatre del Liceu

"Parcival"

Cap obra de teatre s'imposa al públic i l'impulsa d'un tal respecte com aquesta, la darrera obra que Wagner escriví, concebuda i realitzada amb una elevació d'esperit i amb una inefable unió com no es troba i difícilment tornaria a produir-se en cap altre obra destinada al teatre.

Wagner en aquest admirable *Parcival* concentra el seu pensament amb una força de contenció prodigiosa i sense grans escenes i sense inútils explicacions, produeix pàgines d'una bellesa definitiva i d'una justesa d'expressió gairebé sobrehumana. L'escena de la consagració del Graal al primer acte; l'escena amb Kundry al jardí, al segon acte, i tot l'entramunt del divendres Sant en el tercer, són escrites amb l'ànima veient un extasi sagrat d'inspiració supramentalment commosa i d'irresistible bellesa. Per això cada vegada que les sentim ens trasballeja i ens commou aquella inefable i altíssima emoció que Wagner tant genialment deixà en elles.

Les audicions del *Parcival* són sempre solennitats per l'espèrit i vulgus no vulgues les venalitats cotidianes resien ofegades davant la magnitud d'aquest gran drama tan pur, tan celestial i tan humà a enemics.

Parcival aquesta vegada s'ha imposat fortament al Liceu i el públic ben nombros l'ha escoltat amb un profund respecte i amb un fervorós recolliment.

El Mre. Otto Klemperer, ja conegut del nostre públic, ha posat aquesta obra cabdila de Wagner amb un gran amor i diriem s'ha superat ell mateix en concertar-la i dirigir-la. Klemperer s'abandona fàcilment a la brillantor i l'efectisme però aquesta vegada ben sovint, sinó sempre, ha sapigut contenir-se i s'ha esforçat en tractar l'obra amb el major respecte. Potser l'orquestra hauria pogut ésser més pastosa i més expressiva, més finalment i més intensament maliciosa i certs moviments no tant accelerats, però això apart, podem dir que *Parcival* ha obtingut ara al Liceu una execució ben acceptable i per molts conceptes digna d'elogi.

La senyora Wildbrunn, sense posseir una gran quantitat de veu, cantà, no obstant, de fàcil ben notable tota la seva part de Kundry, i estigué sempre molt justa dins l'ambient general de l'acció. El tenor senyor Schubert féu un *Parcival* molt ben sentit malgrat caure en algunes exageracions del tot innecessàries. El bariton senyor Jourmet també estigué, en general, força encertat en el seu paper de Gurnemanz, que cantà esplèndidament i hauria sigut perfecte si en certes ocasions el seu peu hagués estat més sobri i més auster. El senyor Grounau sapigué vestir el personatge d'Amfortas d'aquella angonya i d'aquell dolor que éssent intensament colpeixen l'esperit, i el senyor Wiedemann el trobarem just i ben encisat tant de veu i d'estil, com d'actituds i de moviments, en el seu breu paper de Klingor.

Tots els artistes, sigui dit en llur elogi, cantaren l'obra amb una gens feble dignament en tots moments i donant la sensació d'un conjunt ben notable i ben arrodonit.

Allò que resta més deficient i més insegur foren les notes flors en aquella magnífica escena del segon acte que fou cantada atropelladament i sense ombra d'expontanellat i sense expressió i sense vida i els cors que resultaren francament lamentables i del tot indignes del nostre Gran Teatre del Liceu. Tant més de dol de veure això per quant la formosa escena de la consagració amb què s'acaba el primer acte és totalment desfeta i aquella gran inefable sensació de majestat i de sublimitat és completament perduda.

La direcció descendeix a càrrec de Franz Ludwig-Horth, ben acurad, però no exempta de deficiències. És aquesta la primera vegada que hem vist marxar acompanyats, encara que amb una certa marcada violència, els cavallers en entrar al temple, cosa la més lògica i natural ja que el ritme és tant justament acurat per l'orquestra, i els hem vist moure amb uns evidents índexs d'expressivitat. Insistim una vegada més, en demanar que siguin suprimides aquelles decoracions mobles que avancen amb tanta pena i acaben tan malament. És una cosa grotesca que distruï completament i fa que no produïxi aquells formosos fragments orquestrals, tant admirablement descrits, tota l'emoció que haurien de produir a l'esperit de l'auditori. Aquestes coses atrevides si no es poden realitzar molt ben realitzades pel sempre molt més suprimir-les. El teatre a mitja llum i la cortina tirada o si es vol una nova cortina d'un to fosc que cobreixi l'escena, resoldran millor aquests dos canvis de situació.

Els de la maquinària molt poc a prop i tan distrets que en l'escena del jardí s'oblidaren de posar les bombolines davanters. La indumentària de les notes flors, d'un mal gust terrible.

Assenyalant aquests defectes perquè creiem poder ésser corregits sense gaires dificultats, aconseguint així una presentació digna d'aquesta obra per tots conceptes tant extraordinària i subtil.

El públic aplaudí calurosament en finir tots els actes i ovacionà especialment al final de l'òpera al mestre Otto Klemperer, per la seva eficaç direcció i els principals artistes per la valor indiscutible de llurs interpretacions molt personals i foren impropres del ver esperit wagnerià. — J. L.

Banca Marsans, S. A.

Rambla de Catalunya, 2-4
BARCELONA

Directió telefònica: **MARSANSBANK**
Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números: 4630 A, 4631 A, 4632 A

VALORS CUPONS GIRS CANVI VIATGES

MOSAICS ESCOFET & C.

Ronda Universitat, 20

Editorial Catalana S. A. Biblioteca Literària

ACABEN DE SORTIR

ELS PROMESOS

(Primer volum), de MANZONI, traducció d'Antònia Maria Salvà

LIRIQUES

de COSTA I LLOBERA, Tria de J. Estelrich i J. M. Capdevila

ELS PROMESOS

(Segon volum)

L'ERMITA MAURICI

Novel·la de J. Roig i Raventós

PER SORTIR AVIAT

LLETRES DEL MEU MOLI

d'Alfons DAUDET, trad. de Carles Soldevila i Ll. Bertran i Pijoan

A l'ombra de Santa Maria del Mar

Quatre novel·les d'Alexandre PLANA

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 10 de gener de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 758,7, 759,6.

Termòmetre sec: 91, 150, 122.

Termòmetre humit: 59, 104, 82.

Humitat (centèsimes de saturació): 71, 52, 54.

Direcció del vent: SSO., SO., OSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 2, 4.

Estat del cel: Quasi seré. Nuvols.

Classe de núvols: Fr, K, C, C, S, C.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14,9; mínima, 7,4; mínima prop del sol: 5,8.

Oscil·lació termomètrica: 7,5.

Temperatura mitja: 11,1.

Precipitació a qualsevol hora: 0.

Gran Teatre del Liceu

"Parcival"

Cap obra de teatre s'imposa al públic i l'impulsa d'un tal respecte com aquesta, la darrera obra que Wagner escriví, concebuda i realitzada amb una elevació d'esperit i amb una inefable unió com no es troba i difícilment tornaria a produir-se en cap altre obra destinada al teatre.

Wagner en aquest admirable *Parcival* concentra el seu pensament amb una força de contenció prodigiosa i sense grans escenes i sense inútils explicacions, produeix pàgines d'una bellesa definitiva i d'una justesa d'expressió gairebé sobrehumana. L'escena de la consagració del Graal al primer acte; l'escena amb Kundry al jardí, al segon acte, i tot l'entramunt del divendres Sant en el tercer, són escrites amb l'ànima veient un extasi sagrat d'inspiració supramentalment commosa i d'irresistible bellesa. Per això cada vegada que les sentim ens trasballeja i ens commou aquella inefable i altíssima emoció que Wagner tant genialment deixà en elles.

Les audicions del *Parcival* són sempre solennitats per l'espèrit i vulgus no vulgues les venalitats cotidianes resien ofegades davant la magnitud d'aquest gran drama tan pur, tan celestial i tan humà a enemics.

Parcival aquesta vegada s'ha imposat fortament al Liceu i el públic ben nombros l'ha escoltat amb un profund respecte i amb un fervorós recolliment.

El Mre. Otto Klemperer, ja conegut del nostre públic, ha posat aquesta obra cabdila de Wagner amb un gran amor i diriem s'ha superat ell mateix en concertar-la i dirigir-la. Klemperer s'abandona fàcilment a la brillantor i l'efectisme però aquesta vegada ben sovint, sinó sempre, ha sapigut contenir-se i s'ha esforçat en tractar l'obra amb el major respecte. Potser l'orquestra hauria pogut ésser més pastosa i més expressiva, més finalment i més intensament maliciosa i certs moviments no tant accelerats, però això apart, podem dir que *Parcival* ha obtingut ara al Liceu una execució ben acceptable i per molts conceptes digna d'elogi.

La senyora Wildbrunn, sense posseir una gran quantitat de veu, cantà, no obstant, de fàcil ben notable tota la seva part de Kundry, i estigué sempre molt justa dins l'ambient general de l'acció. El tenor senyor Schubert féu un *Parcival* molt ben sentit malgrat caure en algunes exageracions del tot innecessàries. El bariton senyor Jourmet també estigué, en general, força encertat en el seu paper de Gurnemanz, que cantà esplèndidament i hauria sigut perfecte si en certes ocasions el seu peu hagués estat més sobri i més auster. El senyor Grounau sapigué vestir el personatge d'Amfortas d'aquella angonya i d'aquell dolor que éssent intensament colpeixen l'esperit, i el senyor Wiedemann el trobarem just i ben encisat tant de veu i d'estil, com d'actituds i de moviments, en el seu breu paper de Klingor.

Tots els artistes, sigui dit en llur elogi, cantaren l'obra amb una gens feble dignament en tots moments i donant la sensació d'un conjunt ben notable i ben arrodonit.

Allò que resta més deficient i més insegur foren les notes flors en aquella magnífica escena del segon acte que fou cantada atropelladament i sense ombra d'expontanellat i sense expressió i sense vida i els cors que resultaren francament lamentables i del tot indignes del nostre Gran Teatre del Liceu. Tant més de dol de veure això per quant la formosa escena de la consagració amb què s'acaba el primer acte és totalment desfeta i aquella gran inefable sensació de majestat i de sublimitat és completament perduda.

La direcció descendeix a càrrec de Franz Ludwig-Horth, ben acurad, però no exempta de deficiències. És aquesta la primera vegada que hem vist marxar acompanyats, encara que amb una certa marcada violència, els cavallers en entrar al temple, cosa la més lògica i natural ja que el ritme és tant justament acurat per l'orquestra, i els hem vist moure amb uns evidents índexs d'expressivitat. Insistim una vegada més, en demanar que siguin suprimides aquelles decoracions mobles que avancen amb tanta pena i acaben tan malament. És una cosa grotesca que distruï completament i fa que no produïxi aquells formosos fragments orquestrals, tant admirablement descrits, tota l'emoció que haurien de produir a l'esperit de l'auditori. Aquestes coses atrevides si no es poden realitzar molt ben realitzades pel sempre molt més suprimir-les. El teatre a mitja llum i la cortina tirada o si es vol una nova cortina d'un to fosc que cobreixi l'escena, resoldran millor aquests dos canvis de situació.

Els de la maquinària molt poc a prop i tan distrets que en l'escena del jardí s'oblidaren de posar les bombolines davanters. La indumentària de les notes flors, d'un mal gust terrible.

Assenyalant aquests defectes perquè creiem poder ésser corregits sense gaires dificultats, aconseguint així una presentació digna d'aquesta obra per tots conceptes tant extraordinària i subtil.

El públic aplaudí calurosament en finir tots els actes i ovacionà especialment al final de l'òpera al mestre Otto Klemperer, per la seva eficaç direcció i els principals artistes per la valor indiscutible de llurs interpretacions molt personals i foren impropres del ver esperit wagnerià. — J. L.

Banca Marsans, S. A.

Rambla de Catalunya, 2-4
BARCELONA

Directió telefònica: **MARSANSBANK**
Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números: 4630 A, 4631 A, 4632 A

VALORS CUPONS GIRS CANVI VIATGES

MOSAICS ESCOFET & C.

Ronda Universitat, 20

Editorial Catalana S. A. Biblioteca Literària

ACABEN DE SORTIR

ELS PROMESOS

(Primer volum), de MANZONI, traducció d'Antònia Maria Salvà

LIRIQUES

de COSTA I LLOBERA, Tria de J. Estelrich i J. M. Capdevila

ELS PROMESOS

(Segon volum)

L'ERMITA MAURICI

Novel·la de J. Roig i Raventós

PER SORTIR AVIAT

LLETRES DEL MEU MOLI

d'Alfons DAUDET, trad. de Carles Soldevila i Ll. Bertran i Pijoan

A l'ombra de Santa Maria del Mar

Quatre novel·les d'Alexandre PLANA

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 10 de gener de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 758,7, 759,6.

Termòmetre sec: 91, 150, 122.

Termòmetre humit: 59, 104, 82.

Humitat (centèsimes de saturació): 71, 52, 54.

Direcció del vent: SSO., SO., OSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 2, 4.

Estat del cel: Quasi seré. Nuvols.

Classe de núvols: Fr, K, C, C, S, C.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14,9; mínima, 7,4; mínima prop del sol: 5,8.

Oscil·lació termomètrica: 7,5.

Temperatura mitja: 11,1.

Precipitació a qualsevol hora: 0.

Gran Teatre del Liceu

"Parcival"

Cap obra de teatre s'imposa al públic i l'impulsa d'un tal respecte com aquesta, la darrera obra que Wagner escriví, concebuda i realitzada amb una elevació d'esperit i amb una inefable unió com no es troba i difícilment tornaria a produir-se en cap altre obra destinada al teatre.

Wagner en aquest admirable *Parcival* concentra el seu pensament amb una força de contenció prodigiosa i sense grans escenes i sense inútils explicacions, produeix pàgines d'una bellesa definitiva i d'una justesa d'expressió gairebé sobrehumana. L'escena de la consagració del Graal al primer acte; l'escena amb Kundry al jardí, al segon acte, i tot l'entramunt del divendres Sant en el tercer, són escrites amb l'ànima veient un extasi sagrat d'inspiració supramentalment commosa i d'irresistible bellesa. Per això cada vegada que les sentim ens trasballeja i ens commou aquella inefable i altíssima emoció que Wagner tant genialment deixà en elles.

Les audicions del *Parcival* són sempre solennitats per l'espèrit i vulgus no vulgues les venalitats cotidianes resien ofegades davant la magnitud d'aquest gran drama tan pur, tan celestial i tan humà a enemics.

Parcival aquesta vegada s'ha imposat fortament al Liceu i el públic ben nombros l'ha escoltat amb un profund respecte i amb un fervorós recolliment.

El Mre. Otto Klemperer, ja conegut del nostre públic, ha posat aquesta obra cabdila de Wagner amb un gran amor i diriem s'ha superat ell mateix en concertar-la i dirigir-la. Klemperer s'abandona fàcilment a la brillantor i l'efectisme però aquesta vegada ben sovint, sinó sempre, ha sapigut contenir-se i s'ha esforçat en tractar l'obra amb el major respecte. Potser l'orquestra hauria pogut ésser més pastosa i més expressiva, més finalment i més intensament maliciosa i certs moviments no tant accelerats, però això apart, podem dir que *Parcival* ha obtingut ara al Liceu una execució ben acceptable i per molts conceptes digna d'elogi.

La senyora Wildbrunn, sense posseir una gran quantitat de veu, cantà, no obstant, de fàcil ben notable tota la seva part de Kundry, i estigué sempre molt justa dins l'ambient general de l'acció. El tenor senyor Schubert féu un *Parcival* molt ben sentit malgrat caure en algunes exageracions del tot innecessàries. El bariton senyor Jourmet també estigué, en general, força encertat en el seu paper de Gurnemanz, que cantà esplèndidament i hauria sigut perfecte si en certes ocasions el seu peu hagués estat més sobri i més auster. El senyor Grounau sapigué vestir el personatge d'Amfortas d'aquella angonya i d'aquell dolor que éssent intensament colpeixen l'esperit, i el senyor Wiedemann el trobarem just i ben encisat tant de veu i d'estil, com d'actituds i de moviments, en el seu breu paper de Klingor.

Tots els artistes, sigui dit en llur elogi, cantaren l'obra amb una gens feble dignament en tots moments i donant la sensació d'un conjunt ben notable i ben arrodonit.

Allò que resta més deficient i més insegur foren les notes flors en aquella magnífica escena del segon acte que fou cantada atropelladament i sense ombra d'expontanellat i sense expressió i sense vida i els cors que resultaren francament lamentables i del tot indignes del nostre Gran Teatre del Liceu. Tant més de dol de veure això per quant la formosa escena de la consagració amb què s'acaba el primer acte és totalment desfeta i aquella gran inefable sensació de majestat i de sublimitat és completament perduda.

La direcció descendeix a càrrec de Franz Ludwig-Horth, ben acurad, però no exempta de deficiències. És aquesta la primera vegada que hem vist marxar acompanyats, encara que amb una certa marcada violència, els cavallers en entrar al temple, cosa la més lògica i natural ja que el ritme és tant justament acurat per l'orquestra, i els hem vist moure amb uns evidents índexs d'expressivitat. Insistim una vegada més, en demanar que siguin suprimides aquelles decoracions mobles que avancen amb tanta pena i acaben tan malament. És una cosa grotesca que distruï completament i fa que no produïxi aquells formosos fragments orquestrals, tant admirablement descrits, tota l'emoció que haurien de produir a l'esperit de l'auditori. Aquestes coses atrevides si no es poden realitzar molt ben realitzades pel sempre molt més suprimir-les. El teatre a mitja llum i la cortina tirada o si es vol una nova cortina d'un to fosc que cobreixi l'escena, resoldran millor aquests dos canvis de situació.

Els de la maquinària molt poc a prop i tan distrets que en l'escena del jardí s'oblidaren de posar les bombolines davanters. La indumentària de les notes flors, d'un mal gust terrible.

Assenyalant aquests defectes perquè creiem poder ésser corregits sense gaires dificultats, aconseguint així una presentació digna d'aquesta obra per tots conceptes tant extraordinària i subtil.

El públic aplaudí calurosament en finir tots els actes i ovacionà especialment al final de l'òpera al mestre Otto Klemperer, per la seva eficaç direcció i els principals artistes per la valor indiscutible de llurs interpretacions molt personals i foren impropres del ver esperit wagnerià. — J. L.

Banca Marsans, S. A.

Rambla de Catalunya, 2-4
BARCELONA

Directió telefònica: **MARSANSBANK**
Apartat de Correus núm. 1
Telèfons números: 4630 A, 4631 A, 4632 A

VALORS CUPONS GIRS CANVI VIATGES

MOSAICS ESCOFET & C.

Ronda Universitat, 20

Editorial Catalana S. A. Biblioteca Literària

ACABEN DE SORTIR

ELS PROMESOS

(Primer volum), de MANZONI, traducció d'Antònia Maria Salvà

LIRIQUES

de COSTA I LLOBERA, Tria de J. Estelrich i J. M. Capdevila

ELS PROMESOS

(Segon volum)

L'ERMITA MAURICI

Novel·la de J. Roig i Raventós

PER SORTIR AVIAT

LLETRES DEL MEU MOLI

d'Alfons DAUDET, trad. de Carles Soldevila i Ll. Bertran i Pijoan

A l'ombra de Santa Maria del Mar

Quatre novel·les d'Alexandre PLANA

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 10 de gener de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 758,7, 759,6.

Termòmetre sec: 91, 150, 122.

Termòmetre humit: 59, 104, 82.

Humitat (centèsimes de saturació): 71, 52, 54.

Direcció del vent: SSO., SO., OSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 2, 4.

Estat del cel: Quasi seré. Nuvols.

Classe de núvols: Fr, K, C, C, S, C.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14,9; mínima, 7,4; mínima prop del sol: 5,8.

Oscil·lació termomètrica: 7,5.

Temperatura mitja: 11,1.

Precipitació a qualsevol hora: 0.

Gran Teatre del Liceu

"Parcival"

Cap obra de teatre s'imposa al públic i l'impulsa d'un tal respecte com aquesta, la darrera obra que Wagner escriví, concebuda i realitzada amb una elevació d'esperit i amb una inefable unió com no es troba i difícilment tornaria a produir-se en cap altre obra destinada al teatre.

W

De les terres catalanes

GIRONA

(Conferència de les 9.45 de la nit)

Concert
Ha estat assenyalat el dia 25 del corrent per a la celebració del quart concert del segon curs de l'Associació de Música, el qual anirà a càrrec del Quartet Zimmer, de Brussel·les.

Mort del tren
A l'estació de La Bisbal, el rei d'aquella vila Enric Poch, va voler baixar del tren quan aquest estava en marxa, per a anar a recollir un gos que s'havia deixat a l'estació, tenint la dissort de caure, passant-li tres vagons pel damunt. No cal dir que va morir a l'acte.

L'Ajuntament de Bienes
L'Ajuntament de Bienes ha exposat un projecte de pressupost extraordinari i un altre d'ordinari de 50.000 pessetes, amb destinació a la construcció d'un edifici escolar.

Altres noves
A la fàbrica de filats de Santa Eugènia s'ha reduït el treball a dos jornals i s'ha de proveir el càrrec d'inspector veterinar municipal.

Ha estat detingut a Jofra, Martí Castells i Teixidor, el qual fou trobat amagat darrere el tauler de la taverna de Pere Teixidor.

TARRAGONA

(Conferència de les 9.30 de la nit)

L'exportació
El moviment d'exportació, al nostre port, durant la setmana passada, ha estat el següent:
3.102 bocs de vi; 87 tones d'oli; 555 caixes i 145 sacs d'ametlla en gra; 600 sacs d'ametlla en closa; 110 caixes i 55 sacs d'avel·lana en gra.

El temps
Anit passada es desencadenà un fort temporal de vent, causant diverses interrupcions del corrent elèctric. De Tortosa ens diuen que, malgrat estar els arbres despullats de fulles, el temporal de vent els ha causat molt de mal.

Defuncions de malalties infeccioses
Durant el darrer mig any propassat, han esdevingut a Tarragona 47 defuncions de malalties infeccioses, 21 de les quals ho foren de tuberculosi, 11 de meningitis i 7 de febris tifoides.

LLEIDA

(Conferència de les 9 de la nit)

Funerals
Ahir a la tarda es reuní la Junta de govern dels Establiments de Beneficència, despatxant diversos assumptes de tràmit, i prenent l'acord de celebrar uns funerals en sufragi de l'ànima del diputat de la Mancomunitat N'Angel Serfà Casanovas i Pujol.

De la Mancomunitat i de la Diputació
El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, a les sessions celebrades els dies 1 i 5 del corrent, ha aprovat el projecte de proveïment d'aigua potable al poble de Tivissa, formulat per la secció tècnica del servei d'obres hidràuliques.

Des del primer de l'actual es troba obert, a la disposició dels cabals de la Diputació, el pagament del cupó núm. 23 dels títols del Deute provincial.

SABADELL

LA FESTA DE LA SAGRADA FAMILIA

S'han publicat uns bells programes de la festa patronal de la Sagrada Família, que es celebrarà el propi divendres a la parroquia de Sant Fel·li. A la primera pàgina hi ha la reproducció d'una rajola de l'artista sabadellenc senyor Casademont, i al darrere un recordatori dels difunts de la pietosa Associació.

Bergadà

POBLA DE LILLET. — El Grup Popular, que tanta èxit ha conquis, torna novament a l'estudi d'una selecció d'obres teatrals catalanes que es representaran al local del cinema Florbregat i a la societat recreativa Florbregat.

La vetlla de la diada dels Reis, l'escola coral que dirigeix mossèn Garcia, donarà un concert de cançons catalanes. Ultra les composicions de celebrats autors, se'n cantaran del mateix director mossèn Garcia, d'en Baltasar Samper, senyor molt volgut dels vilatans, i de mossèn Marian Miró, de Berga. El nombre públic acollirà els cançons amb aplaudiments.

Feu un temps propi de l'estació hivernal, ja que de dia el sol és esplendorós; de nit però, el fred és intensíssim.

Curiositats mundials

(Conferència de les 9 de la nit)

El origen veritable de la llegenda
L'origen veritable de la llegenda sembla remontar-se a la guerra del Transvaal. Aquesta guerra comportà, com la guerra gran del 1914, una utilització bastant llarga de refugis a les trinxeres. Els anglesos havien constatat que a intervals diferents, durant la nit, un dels havia estat mort mentre fumava. I una atenció més escrupolosa va fer precisar que quan tres homes fumaven, moria el tercer. Els boers, en efecte, veien aparèixer una llum a les trinxeres, deixaven que els dos primers soldats anglesos encenguessin llur cigarret i es preparaven per encenir el tercer; quan aquest darrer encenia, la balia el tocava. D'això ha vingut la por manifestada per aquells que veuen encendre tres cigarrets amb un mateix misto.

L'origen de la paraula «BOICOTS»
Data de l'any 1880 i evoca una de les dures etapes de la lluita entre la Irlanda i l'Anglaterra.

El llavors irlandès havien posat entredit certs propietaris irlandesos i tots els que hi tenien relacions. James Boycott, era un anglès establert al comtat irlandès de Mayo, on exercia la funció d'intendent del comte d'Erne. Fou posat en quarantena a resultes dels mals tractes que infligia als manovers irlandesos. Es privà de vendre-li el que comprava i el que feia, sobretot gèneres i queviures. L'assumpció va moure soroll. El govern anglès va intervenir-hi.

El dissident irlandès el sostingué. Li fou donada una guàrdia. Res no hi vaigut. Al cap d'uns quants mesos James Boycott es veié en el cas de sortir d'Irlanda, deixant a la història un nom com a símbol de posat en entredit.

EL PERIODISTA OURIOS
Es que potser no ho són tots? Segurament, hi han, però, gradacions. Volent controlar el tractament dels aliats a un assil de boigs a Itàlia, un reporter milanès va donar-se a fer extravagàncies pels carrers d'Itàlia, que li van provocar un arrest tal com ell ho esperava, el seu arrest.

Un cop interès, els mitges de l'assil veieren tot seguit que es tractava d'un periodista massa tataner. Van fer-li absorbir un vomitum. I administraren diferents dutes, el vacunaren i el cap dels mitges anuncià amb gravetat que l'anava a trepar per tal d'extirpar-li un tumor cancerós que tenia alletat al cervell.

En transportar, però, el reporter dissortat a la sala d'operacions, ho confessà tot i pregà que el deixessin retornar al seu diari.

Dos dies després, publicava un llarg article en el qual assegurava que els pensionats, a l'asil de referència, eren tractats admirablement bé.

ELS INCONVENIENTS DE LA RADIO-TELEFONIA
La radiotelefonía obté els seus triomfs però causa també les seves vicissituds. Una d'elles és Lloyd George. Molts dels discursos pronunciats per ell durant el viatge als Estats Units foren difosats per radiotelefonía.

Al costat de l'orador es posà un microfon receptor per tal de registrar tota manifestació retòrica. I durant un discurs que l'ex-primier britànic dirigia calorosament als invitats d'un banquet, el microfon no mancà de registrar aquesta frase que un comensal havia pronunciada en veu baixa però massa aprop del microfon: «Vol fer el favor de passar-me aquesta botella... Aquest vi és excel·lent».

LAWN-TENNIS
Concurs de classificació de Barcelona. — Centenars jugadors a les parts corresponents a aquest concurs, i que foren suspesos per celebrar-se

els concursos del Turó i del Poma.

S'ha assenyalat el següent ordre de joc:
A les tres. A. Riera contra R. Morales; J. Andreu contra P. Wallace; M. Estrada contra I. Sagner; V. J. M. Soler Coll contra J. Chassagné.

Match Queen's Club de Londres. Barcelona L. T. Club. — Segons notícies tramessas per Mr. E. B. Noel, secretari del Queen's Club, és la segura la participació en el seu equip de S. M. Jacob, jugador indi, guanyador dels concursos de Feltstone, Cromer, Campionats de l'Oest d'Anglaterra, etc.

També s'ha designat oficialment a C. H. Kingsley, un dels joves jugadors que més prometien, especialment en dobles, que jugarà amb A. W. Arthurs, molt bon jugador de joc vistós, conegut amb el pseudònim de «Dixie», amb el qual juga tots els concursos.

Falla encara designar les dues jugadores i un altre jugador.

La Junta Directiva del Barcelona, tenint en compte el creixent nombre de peticions que rep per a l'abonament de localitats, ha acordat la construcció d'un gran nombre de lloges que a aquestes hores la major part ja estan col·locades.

— **COMI** —

Excursions

LA FESTA DE LA SAGRADA FAMILIA

S'han publicat uns bells programes de la festa patronal de la Sagrada Família, que es celebrarà el propi divendres a la parroquia de Sant Fel·li. A la primera pàgina hi ha la reproducció d'una rajola de l'artista sabadellenc senyor Casademont, i al darrere un recordatori dels difunts de la pietosa Associació.

Bergadà

POBLA DE LILLET. — El Grup Popular, que tanta èxit ha conquis, torna novament a l'estudi d'una selecció d'obres teatrals catalanes que es representaran al local del cinema Florbregat i a la societat recreativa Florbregat.

La vetlla de la diada dels Reis, l'escola coral que dirigeix mossèn Garcia, donarà un concert de cançons catalanes. Ultra les composicions de celebrats autors, se'n cantaran del mateix director mossèn Garcia, d'en Baltasar Samper, senyor molt volgut dels vilatans, i de mossèn Marian Miró, de Berga. El nombre públic acollirà els cançons amb aplaudiments.

Feu un temps propi de l'estació hivernal, ja que de dia el sol és esplendorós; de nit però, el fred és intensíssim.

Vida marítima i comercial

BORSA OFICIAL DE BARCELONA

Cotitzacions del dia 10

(Reproducció del Butlletí Oficial)

Valors	Valors	Valors	Valors	Valors	Valors
Interior	Ajuntaments	Diputacions	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Exterior	Municipi	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 5%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 6%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 7%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 8%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 9%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 10%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 11%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 12%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 13%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 14%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 15%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 16%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 17%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 18%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 19%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 20%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 21%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 22%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 23%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 24%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 25%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 26%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 27%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 28%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 29%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 30%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 31%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 32%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 33%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 34%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 35%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 36%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 37%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 38%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 39%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 40%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 41%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 42%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 43%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 44%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 45%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 46%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 47%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 48%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 49%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 50%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 51%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 52%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 53%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 54%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 55%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 56%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 57%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 58%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 59%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 60%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 61%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 62%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 63%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 64%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 65%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 66%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 67%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 68%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 69%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 70%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 71%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 72%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 73%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 74%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 75%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 76%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 77%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 78%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 79%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 80%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 81%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 82%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 83%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 84%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 85%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 86%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 87%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 88%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 89%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 90%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 91%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 92%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 93%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 94%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 95%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 96%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 97%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 98%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 99%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes
Amort. 100%	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes	Alcaldes

MOVIMENT DEL PORT

Diàries, dia 10

VAIXELLS ENTRATS:
Vapor espanyol «Rey Jaime II», de Mahó, amb càrrega general i 100 passatgers.

Vapor espanyol «Alfonso», de València, amb càrrega general i 100 passatgers.

Vapor espanyol «Cabo Cervera», de Cádiz, amb càrrega general i 100 passatgers.

Vapor espanyol «Rio Mesa», de la mar, amb càrrega general.

Vapor espanyol «Cabo Carvajal», de Sevilla, amb càrrega general i 100 passatgers.

Vapor espanyol «Canalejas», de València, amb càrrega general i 100 passatgers.

Vapor espanyol «Colón», de Cádiz, amb càrrega general.

Vapor danès «Hibba», de Sundsvall, amb càrrega general.

Vapor noruec «Mena», de Batavia, amb càrrega general.

Vapor italià «Città di Lecce», d'Alexandria, amb càrrega general.

VAIXELLS SORTITS:
Vapor alemany «Hochland», de transit, cap a València.

Vapor anglès «Boscan», de transit, cap a Tarragona.

Vapor suec «Nippon», de transit, cap a Tarragona.

Vapor espanyol «Rey Jaime II», amb càrrega general, cap a Mahó.

Vapor espanyol «Alfonso», amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol «Cabo Cervera», amb càrrega general, cap a Cádiz.

Vapor espanyol «Rio Mesa», de la mar, amb càrrega general.

Vapor espanyol «Cabo Carvajal», de Sevilla, amb càrrega general i 100 passatgers.

Vapor espanyol «Canalejas», de València, amb càrrega general i 100 passatgers.

Vapor espanyol «Colón», de Cádiz, amb càrrega general.

Vapor danès «Hibba», de Sundsvall, amb càrrega general.

Vapor noruec «Mena», de Batavia, amb càrrega general.

Vapor italià «Città di Lecce», d'Alexandria, amb càrrega general.

LA JUNTA DEL PORT
En l'última sessió celebrada per la Junta del Port, presidida pel seu vice-president En Francesc de A. Barrina, es tractaren, entre altres assumptes de menor interès, els següents:

Que, conforme a les bases que regulen els dos emprats emesos per la Junta, per no existir cabals se arribat encara a la data de començar en dos del corrent gener l'amortització de cap lot de les Obligacions corresponents als mateixos:

Real ordre aprovatori del projecte d'Obres complementàries per a la distribució de la zona de servei del moll d'Espanya pel seu import de pessetes 1.514.712,38, havent-se acordat demanar a la Superintendència algt tre a com més aviat millor a pública subhasta el dit projecte.

Certificacions valorades d'obres a favor de dues entitats contractistes, que foren aprovades per al seu pagament.

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Conferències i telefonemes de LA VEU DE CATALUNYA)

L'actuació del Directori

ELS FERROVIARIS.

ELS TRANSPORTS

Madrid, 10. — Una comissió del Sindicat nacional de la indústria ferroviària, en representació dels ferroviaris andalusos, ha visitat a primera hora de la tarda el general Mayendia, per a sol·licitar alguns aclariments a les prescripcions del decret de creació de la Inspecció del treball ferroviari.

El visitant li ha lliurat una exposició en la qual fonamenten la demanda.

Ha aprofitat la visita els ferroviaris per a parlar de les diferències existents entre l'empresa de la línia de Vigo i els obrers.

Una altra comissió, formada per representants dels assenyaladors de Madrid, Barcelona i València, han visitat el general Mayendia per a sol·licitar que no s'elevis les tarifes de transports per a les hortalisses i fruites.

DESPATX

Madrid, 10. — El sotsecretari del Treball ha despatxat amb el general Hermosa.

ELS SUPPLICATORIS

CONTRA SENADORS

Madrid, 10. — En virtut del que disposa el decret relatiu a la supressió de la immunitat parlamentària als senadors viticultors, ahir foren tramessos pel cap encarregat del Senat als jutjats corresponents els suplicatoris que hi havia pendent d'aprovació a l'Alta Cambra.

El nombre és de 130 i alguns daten de 15 anys enrera.

ELS PESCADORS DEL CANTABRI

Madrid, 10. — Tal com hem dit, aquesta tarda, ha rebut l'almirant Magaz, a la Presidència, una comissió de representants dels pescadors del litoral cantabre, que representen 30.000 treballadors del mar, els quals, parais, la major part de l'any, en virtut de la crisi pesquera que ha ocasionat l'ús de l'astre, estan organitzats en gremis i cotradies de defensa, al Directori, que es dictin les oportunitats mesures per tal que desapareixi el dit mite de pesca.

L'almirant Magaz els ha manifestat que sintetitzessin en un escrit lurs peticions i que aquestes serien estudiades pel Directori.

ELS PERITS MERCANTILS

Madrid, 10. — En virtut d'una resolució presentada al ministeri d'Instrucció pel president del Col·legi Mercantil de Múrcia, reclamant contra el criteri que segueix l'Escola professional d'Albacete, en matèria d'incomptabilitat d'assignatures, per a l'examen d'alumnes d'ensenyança lliure, s'ha fixat el següent ordre de prioritat d'estudis:

Que precedeixi el Cálcul Comercial a la Comptabilitat general, l'Economia Política i la Legislació Mercantil Espanyola, i el grup físico-químico, del grau de pèrit, per l'ordre que per cursos s'estableix.

A LA PRESIDENCIA

Madrid, 10. — Aquesta tarda no hi ha hagut reunió del Directori a la Presidència, perquè el general Magaz tingui que absentejar del seu despatx oficial.

A dos quarts de nou tornà a la Presidència el secretari interí.

Ahí despatxà, amb el seu secretari d'Estat, senyor Espinosa de los Monteros.

Ahí es dignà que el general Quirós de Llano havia estat a la Presidència i el qual hi estigué fou el senyor Quirós, comissari regí de les escoles tècniques de Melilla, el qual visità el general Jordana.

ELS SUPPLICATORIS

Madrid, 10. — Pugen a 150 el nombre de suplicatoris tramessos pel Senat als jutjats corresponents.

VISITES

Madrid, 10. — Aquesta tarda, visitaren el general Navarro, el coronel senyor Alvarez Leizaola, el sotsecretari del Treball i el coronel Marín.

Al general Jordana el visità una comissió de consells.

DISPOSICIONS DE GUERRA

Madrid, 10. — Per Reial ordre publicat al «Diari Oficial de Guerra», no es concedirà el passat a la situació de retir a cap oficial que es trobi processat, fins que no es resolgui la causa o finalitzi per sentència ferma quedant sense cursar totes les instàncies que es formulin en tals condicions.

Al «Diari Oficial» s'annuncia una convocatòria de 20 oficials per a pilots d'aeroplans, cridant-se'n 30.

Els aspirants designats per la Secció d'Aeronàutica sofriran el reconeixement previ que marca la Reial ordre circular de 15 d'octubre de 1919, remenat a la dita secció d'aquest Ministeri els capitans generals respectius, per telegraf, el resultat del mateix i passant-lo a l'Exercit que tindrà amb objecte que es trobi en aquesta Cort el 20 de l'actual per a sotmetre el reconeixement definitiu a l'Hospital Militar de Carabanchel.

El dit curs donarà començament el proper mes de febrer a l'escola civil d'Albacete, amb els 30 més vistes, que seran nomenats alumnes de Reial ordre, tornant els restants als seus cossos, on quedaran els declarats útils en expectació de les vacants que durant el primer mes d'aquest curs puguin produir-se.

També s'annuncia una convocatòria de classes i individus de tropa aspirants a pilots d'aeroplans, a la qual podran presentar-se els individus de tots els cossos de l'Exercit que en l'actualitat tinguin destinació a la Península, Illes Balears i Canàries i no hagin complert els 25 anys d'edat.

Els que designin assistir al curs sol·licitaran per conducte regimentari del general encarregat del despatx del Ministeri de la Guerra, fent constar en la instància que es sotmeten a les condicions especificades en el Reglament aprovat per Reial ordre circular d'onze de febrer de 1921.

A les instàncies s'acompanyaran tots els documents i certificats que siguin oportuns els sol·licitants, per acreditar els seus coneixements i condicions d'aptitud i els primers

Notes de Madrid

DASAMENT D'EN SALVATELLA

Madrid, 10. — Avui, s'ha efectuat el casament de l'ex-ministre liberal senyor Salvatella, amb la baronessa de Torre-Almirante.

Han assistit els contraients i el comte de Romanones i la mare de la núvia, marquesa de Casa-Jimena.

EMPRESAMENT

Madrid, 10. — En virtut d'una denúncia presentada, ha estat detingut i empresament l'ex-regidor, extinent d'alcalde i ex-president de la Diputació de Madrid, don Alvaro de Blas.

PETICIO D'INDULT

Madrid, 10. — Un nombre grup de socis de l'Ateneu, ha dirigit una instància al Directori demanant l'indult de Mathieu i Nicolau.

Entre altres, han signat els senyors Builla, Lloa de Buen, Soriano, Roso de Luna i Verdes Montenegro.

ELS ARTICLES D'EN CAMBO

Madrid, 10. — «El Debate» publica ahir l'article del senyor Cambó, titulat «El somni de Venècia», i el posa a la següent capçalera:

«Sota l'espigat genio de «Visions d'Orient», publicarem avui el primer article d'una sèrie en què el senyor Cambó pensa reflectir els seus impressions internacionals, fruit de la seva observació personal i dels seus estudis sobre el tema declarat pel dit epígraf.

Els articles successius apareixeran normalment els dimecres, o març, i portaran el títol de «LA VEU DE CATALUNYA l'honor de la seva publicació simultània».

EL MARQUES DE CORTINA

Madrid, 10. — El marqués de Cortina embarcarà cap a Puerto Venturo el dia 20, per arribar endarrerit al «Manuel Amós», en el qual té pres el passatge.

QUALIFICACIO D'UNA CAUSA

Madrid, 10. — El fiscal ha qualificat en la causa que es segueix per la mort de Nacion del Olmet.

El dictamen és: qualificat d'homicidi, i en les conclusions provisionals es demana per a En Vidal i Planas, la pena de 14 anys, 8 mesos i 21 dies de reclusió temporal.

Els autors han passat a poder de l'acusador privat senyor Tesiera.

A BORSA

Madrid, 10. — Els fons públics es cotitzen despreciantment, baixant la partida d'Interior 20 cèntims en quedar a 70,90.

El Banc d'Espanya recupera 4 cèntims i tancat a 544 i les accions d'Altos Foros de Viscaya estan molt demandades i pugen a 17,30.

Acusen millor disposició les accions ferroviàries. Les del Rio de la Plata, baixen i pessen i queden a 95.

Els francs tornen a cotitzar-se en baixa quedant a 33,20; i les lliures esterlines pugen 4 cèntims i tancuen a 83,61 i els dolars un mig, a 7,33.

FUNERAL

Madrid, 10. — Demà, divendres, a les onze del matí, es celebraran a l'església de les Calatraves la missa de requiem en sufragi de les presdentes i senyores de la Junta del Riber de Santa Victòria.

A l'acte i anirà la reina i la infanta donya Isabel, com en anys passats.

DETENCIONS

Madrid, 10. — Han sigut detinguts al domicili social de l'Escola Nova dos sindicalistes, pertanyents al grup de les arts blanques, anomenats Antoni Peña i Josep Abadía.

Als detinguts se'ls ocuparen els carnes del sindicat.

INCOMUNICACIO AIXECADA

Madrid, 10. — Li ha estat aixecada la incomunicació a l'ex-regidor senyor Martínez Reus.

ACADEMIA DE LA NOVEL·LA

Madrid, 10. — Quan acabi el viatge que està realitzant en Blasco Ibáñez vindrà a Madrid per ocupar-se de la fundació d'una Acadèmia literària.

La nova institució estarà consagrada a la novel·la.

Ja està especificat i disposat el capital que es necessita per a la fundació, la qual es realitzarà a l'establiment segons les lleis vigents.

Compondran l'Acadèmia cinc novel·listes.

Serà la seva missió la d'atorgar cada any un premi de 20.000 pessetes a la millor novel·la publicada dintre dels dotze mesos transcorreguts.

No ser precis trametre cap llibre a l'Acadèmia, ni sol·licitar res de la dita institució. Els acadèmics tindran com el primer dels seus deures el de conèixer el millor literari del seu país.

Els acadèmics: de com acord elegiran el seu president, i amb tota cordialitat, sense hostilitat a tals o quals escoles o tendències, en un àpat fraternal a última d'any tractaran del premi a la millor novel·la.

En Blasco Ibáñez no tindrà res que veure amb l'Acadèmia, un cop feta la fundació.

DEFUNCIO SOSPITOSA

Madrid, 10. — Fa dies mort a València, de forma sospitosa, un nen que es trobava malalt.

Aquesta mort fou atribuïda a l'efecte produït per una medicina de la qual es suposa que fou desparxada equivocadament a la farmàcia.

En vista de la sospita, el cadàver del nen va romandre insepulc a casa seva.

Avui, cridat urgentment, ha marxat a València el jutge de guàrdia de Madrid, el qual intervinirà en l'assumpte.

EL CASAL CATALA

Madrid, 10. — Dissabte, organitzada pel Casal Català, se celebrarà al Tufó-Parc, una festa en homenatge a l'artista Pilar Alonso, reina de la cançó catalana.

Canterà cançons catalanes i espanyoles, amb acompanyament de piano i orquestra de Jazz-Band.

Al final de la festa s'obsequiarà a la Pilar amb un xampany d'honor.

Ha estat molt aplaudit.

Notes de Madrid

DASAMENT D'EN SALVATELLA

Madrid, 10. — Avui, s'ha efectuat el casament de l'ex-ministre liberal senyor Salvatella, amb la baronessa de Torre-Almirante.

Han assistit els contraients i el comte de Romanones i la mare de la núvia, marquesa de Casa-Jimena.

EMPRESAMENT

Madrid, 10. — En virtut d'una denúncia presentada, ha estat detingut i empresament l'ex-regidor, extinent d'alcalde i ex-president de la Diputació de Madrid, don Alvaro de Blas.

PETICIO D'INDULT

Madrid, 10. — Un nombre grup de socis de l'Ateneu, ha dirigit una instància al Directori demanant l'indult de Mathieu i Nicolau.

Entre altres, han signat els senyors Builla, Lloa de Buen, Soriano, Roso de Luna i Verdes Montenegro.

ELS ARTICLES D'EN CAMBO

Madrid, 10. — «El Debate» publica ahir l'article del senyor Cambó, titulat «El somni de Venècia», i el posa a la següent capçalera:

«Sota l'espigat genio de «Visions d'Orient», publicarem avui el primer article d'una sèrie en què el senyor Cambó pensa reflectir els seus impressions internacionals, fruit de la seva observació personal i dels seus estudis sobre el tema declarat pel dit epígraf.

Els articles successius apareixeran normalment els dimecres, o març, i portaran el títol de «LA VEU DE CATALUNYA l'honor de la seva publicació simultània».

EL MARQUES DE CORTINA

Madrid, 10. — El marqués de Cortina embarcarà cap a Puerto Venturo el dia 20, per arribar endarrerit al «Manuel Amós», en el qual té pres el passatge.

QUALIFICACIO D'UNA CAUSA

Madrid, 10. — El fiscal ha qualificat en la causa que es segueix per la mort de Nacion del Olmet.

El dictamen és: qualificat d'homicidi, i en les conclusions provisionals es demana per a En Vidal i Planas, la pena de 14 anys, 8 mesos i 21 dies de reclusió temporal.

Els autors han passat a poder de l'acusador privat senyor Tesiera.

A BORSA

Madrid, 10. — Els fons públics es cotitzen despreciantment, baixant la partida d'Interior 20 cèntims en quedar a 70,90.

El Banc d'Espanya recupera 4 cèntims i tancat a 544 i les accions d'Altos Foros de Viscaya estan molt demandades i pugen a 17,30.

Acusen millor disposició les accions ferroviàries. Les del Rio de la Plata, baixen i pessen i queden a 95.

Els francs tornen a cotitzar-se en baixa quedant a 33,20; i les lliures esterlines pugen 4 cèntims i tancuen a 83,61 i els dolars un mig, a 7,33.

FUNERAL

Madrid, 10. — Demà, divendres, a les onze del matí, es celebraran a l'església de les Calatraves la missa de requiem en sufragi de les presdentes i senyores de la Junta del Riber de Santa Victòria.

A l'acte i anirà la reina i la infanta donya Isabel, com en anys passats.

DETENCIONS

Madrid, 10. — Han sigut detinguts al domicili social de l'Escola Nova dos sindicalistes, pertanyents al grup de les arts blanques, anomenats Antoni Peña i Josep Abadía.

Als detinguts se'ls ocuparen els carnes del sindicat.

INCOMUNICACIO AIXECADA

Madrid, 10. — Li ha estat aixecada la incomunicació a l'ex-regidor senyor Martínez Reus.

ACADEMIA DE LA NOVEL·LA

Madrid, 10. — Quan acabi el viatge que està realitzant en Blasco Ibáñez vindrà a Madrid per ocupar-se de la fundació d'una Acadèmia literària.

La nova institució estarà consagrada a la novel·la.

Ja està especificat i disposat el capital que es necessita per a la fundació, la qual es realitzarà a l'establiment segons les lleis vigents.

Compondran l'Acadèmia cinc novel·listes.

Serà la seva missió la d'atorgar cada any un premi de 20.000 pessetes a la millor novel·la publicada dintre dels dotze mesos transcorreguts.

No ser precis trametre cap llibre a l'Acadèmia, ni sol·licitar res de la dita institució. Els acadèmics tindran com el primer dels seus deures el de conèixer el millor literari del seu país.

Els acadèmics: de com acord elegiran el seu president, i amb tota cordialitat, sense hostilitat a tals o quals escoles o tendències, en un àpat fraternal a última d'any tractaran del premi a la millor novel·la.

En Blasco Ibáñez no tindrà res que veure amb l'Acadèmia, un cop feta la fundació.

DEFUNCIO SOSPITOSA

Madrid, 10. — Fa dies mort a València, de forma sospitosa, un nen que es trobava malalt.

Aquesta mort fou atribuïda a l'efecte produït per una medicina de la qual es suposa que fou desparxada equivocadament a la farmàcia.

En vista de la sospita, el cadàver del nen va romandre insepulc a casa seva.

Avui, cridat urgentment, ha marxat a València el jutge de guàrdia de Madrid, el qual intervinirà en l'assumpte.

EL CASAL CATALA

Madrid, 10. — Dissabte, organitzada pel Casal Català, se celebrarà al Tufó-Parc, una festa en homenatge a l'artista Pilar Alonso, reina de la cançó catalana.

Canterà cançons catalanes i espanyoles, amb acompanyament de piano i orquestra de Jazz-Band.

Al final de la festa s'obsequiarà a la Pilar amb un xampany d'honor.

Ha estat molt aplaudit.

Alcoholers i vinaters

UN ARTICLE DE «LA EPOCA»

Madrid, 10. — Diu «La Epoca» en el seu fons:

«Publicava fa pocs dies la «Gaceta» una Refal ordre del Ministeri de la Governació en relació amb el piet que venen mantenint, singularment a Catalunya, alcoholers i vinaters.

La «Gaceta», realment no fallava el piet, limitant-se a reproduir i aprovar l'informe donat pel Reial Consell de Sanitat sobre la inoportunitat sanitària dels alcoholers anomenats industrials, però extrets de certes substàncies compatibles amb la salut pública, i perfectament rectificats. Es dir, que el Consell de Sanitat, amb gran encert, desavancat el problema que impedia fa anys, que tot l'alcohol no vinicel és nociu a la salut pública.

Però, el problema econòmic que hi ha en els fons d'aquest assumpte, segueix en peu, no essent l'aspecte sanitari més que un dels que ara precisem prendre en compte per a l'estudi d'aquell, puix és clar que si fos cert que tot alcohol no vinicel era nociu a la salut, el problema econòmic plantejat per les reclamacions dels vinaters desapareixeria en absolut, ja que hi hauria una raó superior per a privar l'ús dels alcohol no vinicels.

Els mateixos vinaters, que ara han protestat i segueixen protestant contra l'empie d'alcohol no vinicel en l'encampament dels vins, els han esmerçat i defensat la licitud d'aquest empi quan els vins tenen bon preu i quan predominava en les col·lectes l'escassa, graduació, o quan la col·lecta ha estat escassa. És natural que ara que hi ha quantitats de vi i preus mesquins, es ostingui la tesi contrària, i és igualment natural que el poder públic es preocupi del que representa una veritable crisi per a una gran indústria nacional.

Es tracta, doncs, d'un de tants problemes de coordinació d'interessos, com els que constitueixen a l'hora present la funció més noble de l'Estat. En pocs pot esmerçar-se tan fúndament la fortaleça del poder públic, degudament assessorat per una tècnica imparcial i objectiva».

La reforma local

OPINIO D'EN PRADERA

Pamplona, 10. — El «Diario de Navarra» publica una intervenció amb En Víctor Pradera.

Creu que la nova llei de règim local està basada en els acords admesos pels partits polítics.

Opina que els municipis es constituiran elegint els regidors per les classes.

El marqués de Cortina

S'HA QUEDAT A SEVILLA

Cádiz, 10. — No ha arribat el marqués de Cortina.

Les notícies oficials diuen que s'ha quedat a l'estació de Sant Geroni (Sevilla).

La Assumpció

RECTIFICACIO AUTORIZADA

Madrid, 10. — Diu «El Debate»:

«Degudament autoritzats, podem afirmar que és inexacta la notícia que ha circulat, aquests dies, sobre la definició dogmàtica de l'Assumpció de Nuestra Dona».

La pròpia enunciació del dogma, sobradament atrevida, no solament està proclamant l'error de la notícia, sinó que ultra demostra mesura un esperit sectari en qui l'ha donada a la premsa.

No res menys demostra això últim la dita que la dita definició tindrà en contra més de la meitat dels cardenals de la Santa Col·legi.

L'Assumpció de Nuestra Dona, que aquest seria l'objecte de la definició dogmàtica, és creença que, a l'igual de la Immaculada Concepció, està en la consciència de tots els creients dels primers segles del Cristianisme i per si això fos poc l'Església la celebra el 15 d'agost com una de les seves primeres i més solenns festes; és a dir, que des del dogma existeix i pot afirmar-se que poc han arribat a tanta maduresa abans de la seva definició.

Per consegüent, no es pot dir que un sol cardenal li faci oposició.

A més, fins ara no existeix cap propòsit de S. S. en tal sentit, per què una definició de dogma no es fa sense conèixer l'opinió de tots l'Església, sobre la seva oportunitat i conveniència, etc., reünida en Concili, i encara no està decidida la celebració d'aquest Concili que en la mateixa notícia es parla.

En sentit: de boca autoritzada, la notícia és inexacta i tendenciosa».

Els temporals

A LES COSTES DE GALICIA

Corunya, 10. — Des d'ahir, regna furia temporal, amb fortes pluges.

El port ha estat tancat.

Dues cases de l'avinguda de Rivine, les façanes de les quals donen a la platja de Riazor, i que des del mes passat, a conseqüència d'un altre temporal es trobaven bastant avançades, foren fortament batudes durant la primera pluja.

Les ones posaren al descobert els fonaments, produint-se gran alarma entre les

NOTICIES DE L'ESTRANGER

De Lima estant

La visita del Card. Benlloch

De l'arribada del Cardenal a Lima, que ha notificat amb alguns detalls, fins a la seva sortida, S. E. ha pogut constatar les mostres d'afecte que el Perú sent per la Santa Seu, havent resultat curt el temps per a poder rebre el testimoni de totes les persones que l'han visitat; car a part l'alta investidura de príncep de l'Església Catòlica, l'illustre fill de València reuneix aquell caràcter democràtic que conquista el cor i l'entusiasme de les multituds, havent-se mostrat afectuós i paternal amb tothom, pobres i rics, amb les classes populars i les de més figura, amb els humils i amb els de representació, acceptant l'homenatge dels d'alt i dels de baix. Els dies de la seva estada a Lima han estat de festa, estant embanderats els carrers centrals de la capital.

Una de les festes més solemnes ha estat la processó en homenatge a Santa Rosa de Lima, celebrant S. E. el dia 18, la missa de gran pontifical, amb majestuosa celebració per primera vegada a la ciutat dels virreis per un príncep de l'Església i amb l'assistència del president de la República i les autoritats civils, eclesíastiques, militars i judicials, estan les naus de la Basílica completament plenes de fidels, amb panoplies de la Santa promoció per famós P. Urbano, dominic, que forma part de l'ambaixada del Cardenal.

Audiren a la processó milers de milers de fidels i totes les institucions catòliques i col·legis i membres de la clerecia. Durant el trajecte cançó una veritable pluja de roses i clavells que deixaven encastats els carrers.

La municipalitat de Lima li oferí un gran banquet, que fou un esdeveniment com poques vegades s'ha vist.

El Senat, en sessió solemne, l'incorporà a la cambra, en homenatge al senador espanyol, per dret propi, havent pronunciat un discurs el senador Curletti. En aquest discurs, que és una meravella per la forma i pel seu fons, recorda l'obra de pau i amor que el Vaticà ha portat sempre a la pràctica. Comparant d'un poder del Pontífex d'abans de la guerra amb el que ha assolit des de 1919 als nostres dies, el Vaticà, amb la seva influència i un poder extraordinari, representant el seu radi d'acció.

La festa més popular i simpàtica fou, sens dubte, la missa de campanya celebrada pel cardenal Benlloch la vigília del seu acomiadament de Bolívia, a la qual assistí el mateix monarca, en el barri nou de Lima, d'amples vies, i al capdavant del Passeig de Colòmbia, que és el passeig aristocràtic de la capital del Perú.

La missa estava anunciada per a les dues del matí, i ja molt abans per les Avingudes de la Magdalena, que, Alfons Ugarte, Hipòdrom i Passeig de Colòmbia, anaven formant les tropes de totes les armes, i de tots indrets de la ciutat arribant riudes de gent, amb tot i ésser dilluns.

La població volgué fer festa, i en lloc de festa popular, festa simpàtica, on cabia tothom, on hi podia ésser tothom, sense existir diferències, ni categories, ni castes privilegiades.

S'arreglà un altar, al peu del monument, i a dalt de les seves grades, presidit per Nostre Don de la Mare, que recordava a la nostra imatge, la nostra situació com a col·laboradors de la qual és Patrons.

Formosos pomells de roses, clavells i liris, adornaven les esquenes de les palmeres de la Plaça, tot amb gust senzill i ben trobat.

Al final del Passeig de Colòmbia, i davant mateix de l'altar, s'alçava la tribuna que ocupà el President Leguía, amb el Nunci del Sant Pare, el general francès Pellegrin i les autoritats eclesíastiques, civils, militars i judicials.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Tothom el dia de la missa amb devoció, i la Basílica de Gondarim vestida d'indrets, fins a la seva sortida, S. E. ha pogut constatar les mostres d'afecte que el Perú sent per la Santa Seu, havent resultat curt el temps per a poder rebre el testimoni de totes les persones que l'han visitat; car a part l'alta investidura de príncep de l'Església Catòlica, l'illustre fill de València reuneix aquell caràcter democràtic que conquista el cor i l'entusiasme de les multituds, havent-se mostrat afectuós i paternal amb tothom, pobres i rics, amb les classes populars i les de més figura, amb els humils i amb els de representació, acceptant l'homenatge dels d'alt i dels de baix. Els dies de la seva estada a Lima han estat de festa, estant embanderats els carrers centrals de la capital.

Una de les festes més solemnes ha estat la processó en homenatge a Santa Rosa de Lima, celebrant S. E. el dia 18, la missa de gran pontifical, amb majestuosa celebració per primera vegada a la ciutat dels virreis per un príncep de l'Església i amb l'assistència del president de la República i les autoritats civils, eclesíastiques, militars i judicials, estan les naus de la Basílica completament plenes de fidels, amb panoplies de la Santa promoció per famós P. Urbano, dominic, que forma part de l'ambaixada del Cardenal.

Audiren a la processó milers de milers de fidels i totes les institucions catòliques i col·legis i membres de la clerecia. Durant el trajecte cançó una veritable pluja de roses i clavells que deixaven encastats els carrers.

La municipalitat de Lima li oferí un gran banquet, que fou un esdeveniment com poques vegades s'ha vist.

El Senat, en sessió solemne, l'incorporà a la cambra, en homenatge al senador espanyol, per dret propi, havent pronunciat un discurs el senador Curletti. En aquest discurs, que és una meravella per la forma i pel seu fons, recorda l'obra de pau i amor que el Vaticà ha portat sempre a la pràctica. Comparant d'un poder del Pontífex d'abans de la guerra amb el que ha assolit des de 1919 als nostres dies, el Vaticà, amb la seva influència i un poder extraordinari, representant el seu radi d'acció.

La festa més popular i simpàtica fou, sens dubte, la missa de campanya celebrada pel cardenal Benlloch la vigília del seu acomiadament de Bolívia, a la qual assistí el mateix monarca, en el barri nou de Lima, d'amples vies, i al capdavant del Passeig de Colòmbia, que és el passeig aristocràtic de la capital del Perú.

La missa estava anunciada per a les dues del matí, i ja molt abans per les Avingudes de la Magdalena, que, Alfons Ugarte, Hipòdrom i Passeig de Colòmbia, anaven formant les tropes de totes les armes, i de tots indrets de la ciutat arribant riudes de gent, amb tot i ésser dilluns.

La població volgué fer festa, i en lloc de festa popular, festa simpàtica, on cabia tothom, on hi podia ésser tothom, sense existir diferències, ni categories, ni castes privilegiades.

S'arreglà un altar, al peu del monument, i a dalt de les seves grades, presidit per Nostre Don de la Mare, que recordava a la nostra imatge, la nostra situació com a col·laboradors de la qual és Patrons.

Formosos pomells de roses, clavells i liris, adornaven les esquenes de les palmeres de la Plaça, tot amb gust senzill i ben trobat.

Al final del Passeig de Colòmbia, i davant mateix de l'altar, s'alçava la tribuna que ocupà el President Leguía, amb el Nunci del Sant Pare, el general francès Pellegrin i les autoritats eclesíastiques, civils, militars i judicials.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

La plaça estava tapada de gent, d'homes, de dones, de criatures, i de diferents indrets s'anaven impressionant algunes pel·lícules de la cerimònia.

Pels voltants de la Plaça Bolívia, si hi haurien els col·legis escolars i particulars, i les tropes de totes les armes i junt a la tribuna, l'esclat del President.

De la tribuna a l'altar hi havia catifes, que assenyalaven el pas per al Cardenal i els seus acompanyants.

Robert L. Cru, escriptor de Londres a "Le Temps", de París:

"Abans que el 'Labour Party', obtingui al Parlament una majoria que li permeti formar un govern independent, és podrà trobar en una situació difícil, ja que seria el partit més nombros sense constituir la majoria de la Cambra dels Comuns. Aquesta situació suscitaria problemes interessants i seriosos."

Si un govern es constituís en aquestes condicions, seria un govern de coalició. El 'Labour Party' haurà de decidir si refusa el poder, deixant que la coalició es formi entre els altres partits o bé cercar en aquestes mateixes condicions els elements amb què tingui prou punt de contacte per a fer possible un acord sobre un programa polític immediat.

En aquestes circumstàncies el 'Labour Party' estaria temptat a formar un govern amb els elements més nombrosos, podrà provar la formació d'un ministeri purament treballista, amb el sobretots que un dels altres grups li donaria el seu suport sobre un programa determinat.

Una situació així seria plena de dificultats per al 'Labour Party', ja que no indicaria de cap de les maneres el que podrà fer un govern purament treballista disposat d'una majoria parlamentària. Afebliria la independència del partit i produiria tensions intestines i, probablement, el desdrecament fins a tal punt que quedaria aïllat i indefinidament l'hora d'aconseguir la majoria.

Amb aquests termes F. P. Snowden, en una sèrie d'articles que li havia demanat el conservador "Morning Post" sobre l'adveniment del 'Labour Party', analitza fins a penes als menors les condicions en què aquest partit es podria trobar cridat a governar.

Proseguint el seu estudi de la situació hipotètica apuntada més amunt el senyor Snowden diu que per al 'Labour Party' l'alternativa amb els liberals seria encara més desastrosa que governar sol sense tenir majoria absoluta, preveient, en conseqüència, una política tendint a obligar a conservadors i liberals a aliar-se, car una cosa així precipitaria més que res l'hora en la qual el 'Labour Party' podria obtenir la majoria.

Els esdeveniments han portat la situació prevista pel senyor Snowden més aviat del que ell es pensava: no obstant, hem d'observar que el 'Labour Party' no té majoria a la Cambra dels Comuns, sinó que li faltaria el vot més fort. La seva situació és, doncs, més difícil del que preveia el senyor Snowden, però això no ha impedit que es declarés, des de l'endemà de les eleccions, disposat a governar. Així, doncs, el sentiment de la major part dels líders treballistes no és el del teoritzador del socialisme creient que el 'Labour Party', encara que és el més ampli en la Cambra, no ha de refusar el poder, sinó que ha d'empendre de seguida la tasca de formar un govern encara que sigui de minoria i sols per algunes setmanes o alguns mesos, així que aquest honor li sigui fet d'aquests dies.

Com ja hem dit en l'article anterior les circumstàncies que han dut el 'Labour Party' a la proximitat del poder, són ben especials. No es pas sense inquietud de tots els partits, fins el treballista, que veuen aproximar-se l'hora que homes entremesos, sostinguts per una minoria parlamentària molt gelosa de la seva independència, seran cridats a fer la prova d'aplicar principis nous als negocis d'Anglaterra, de l'imperi britànic i de tota l'Europa.

La política que el 'Labour Party' pensa seguir, ja està exposada pels senyors Macdonald i Snowden, el primer en un folletí intitulat "Política estrangera del 'Labour Party'" aparegut fa alguns mesos, i pel segon en els articles essencials, reunits en

un volum sota el títol de "El Labour Rules". Llegint aquestes dues obres, hom es pregunta si són més inquietants per la part positiva que pels nombrosos punts que resten en vaguetat.

No obstant convé observar que, segons el Sr. Macdonald, el 'Labour Party' no podrà pas practicar una política de taula rasa ni recomençar-ho tot "ab ovo". Si el Labour Party, arriba al poder, escriu, heretarà un passat. No tractarà la seva tasca amb la vanitat d'un nou que creu poder començar-ho tot des del començament. Prendrem el món tal com el trobarem, i amb els ulls en l'alt.

Veurem, tal com nosaltres en concebem, determinant la nostra política. Aplicant aquest principi, Macdonald declara que continuarà practicant una política de cooperació amb Amèrica, interessant-se en els afers de l'Europa, practicant respecte al continent una política de balanceig de poders i mantenint els armaments d'Anglaterra en un món armat fins als dents.

El canvi de la política anglesa serà gradual: "Deven canviar la nostra política, però no refusar les nostres obligacions. No podríem pas abandonar el continent a ell mateix, car no sols s'ocuparà d'ell mateix, sinó que s'ocuparà de nosaltres. Nosaltres tenim obligacions que ens empenyen a tornar-lo a posar en peu."

Aquesta cooperació internacional que preveu Macdonald a Europa, es dirigirà a assegurar la reconstitució econòmica i la seguretat de les nacions. Però el líder treballista, no amaga pas que la seva concepció dels mitjans de realitzar aquesta reconstitució i aquesta seguretat difereix totalment de les dels altres països.

"Hem d'abandonar tot vestigi de confiança en els preparatius militars, i amb la vista fixa en aquest objectiu, cercar els mitjans de passar aquest període de transició durant el qual podríem mantenir forces militars purament defensives i relativament adequades, tot treballant intel·ligentment per a assegurar la seguretat nacional dament fonamentat completament defensiu."

Aquesta evolució vers el desarmament eventual es faria per la Societat de Nacions, centre de les nostres preocupacions amb l'Europa, i aquesta mateixa Societat seria transformada de manera que no sigui "el comitè escut de les nacions victorioses", sinó una associació més ampla en la qual entrarien tots els grans països.

Les idees del senyor Macdonald sobre la reconstitució econòmica, semblarien més sorprenents que la seva teoria de la seguretat nacional, puix, segons el seu criteri, aquesta reconstrucció ha de començar amb la indústria, car nosaltres treballarem perquè no sigui esclafada, esclavitzada, tractada com un pirata.

En el terreny econòmic el senyor Macdonald es proposa tota intenció innovadora i revolucionària, però les solucions provisionals que suggereix, semblen ben ineficaces. Tot i tot, reserves sobre el sistema actual dels canvis internacionals, declara que el seu Govern s'abstindrà rigorosament de "fer anar daltibassos i mecànismes del començament que foca a les divises, deutes i altres qüestions similars".

Retenent vigorosament l'exemple de Rússia, tant en economia política com en política, com una advertència, una il·lustració de les conseqüències que es poden derivar de l'esperit del sistema ignorat deliberadament els fets. Per a l'esdevenidor, espera una extensa política d'intercanvi dels acords internacionals signats mitjançant la Societat de Nacions per a la distribució dels productes tropicals i el petroli.

El desequilibri dels canvis a Europa amb les seves conseqüències funestes per als països de canvi alt, així com per aquells dels quals el canvi és sinistrament depreciat, li sembla, amb raó, l'origen dels mals que Europa està

sofrint; però, en lloc de preconitzar com a remei l'arrencament de les obligacions internacionals que resulten de la guerra, proposa solament préstecs de dimensions molt modestes, "amb destinació estrictament a l'obra de reconstitució nacional" i a l'estabilització del canvi. En aquest ordre d'idees, parla d'un grèstec d'un milió de lliures esterlines a Alemanya, sembla que algú li va dir l'agost passat, que un crèdit d'aquest gènere seria concedit a Alemanya per a importar aliments i carbó i impedir l'entonsament del març.

Afegeix a aquest programa del futur primer ministre treballista, un article al qual sembla que dona molta importància, el reconeixement diplomàtic de Rússia i la represa de relacions comercials amb la dita nació.

El reconeixement del Govern rus, per un ministre treballista, no significa el cap de les maneres que el nostre partit està d'acord amb aquest Govern. Les relacions diplomàtiques no són pas equivalents a una associació. El Labour Party, tenint consciència de les realitats, mirarà cara a cara els fets i acceptarà l'existència del Govern de Moscou com la de qualsevol altre. No tolerarà cap tonteria ni cap broma (no mensem ni no monkey-tricks) de part dels representants diplomàtics de Rússia. Serà precís que vingui a Londres amb tots els privilegis i totes les obligacions dels diplomàtics.

Aquests principis són generalment els que exposa Snowden pel seu partit, amb la diferència que aquest darrer es mostra més preocupat de demostrar que el règim del 'Labour Party' serà un govern nacional i no un govern de classe, que el seu programa socialista de nacionalització de les grans empreses, de desallotjament dels pobres i de sobretaxació dels rics serà gradual i que el més gran perill que amenaçarà el partit en arribar al poder serà el desbordament de les ambicions i els apetits de les traïcions. Les qüestions de política interior i d'administració, reformes socials, grans treballs públics, reconstrucció de la institució pública, perfeccionament de l'agricultura són tractats per Snowden més a fons que no pas les qüestions de política exterior; però recordem-nos que es tracta especialment per a defensar, contra certes obediències dels conservadors, el programa socialista que havia exposat amb eloqüència precedentment en un debat de la Cambra dels Comuns, i per això és va fixar més especialment en problemes interns, dels quals sembla més immediat a la major part dels anglesos.

En resum, la política del Labour Party no serà revolucionària, procurarà tenir en compte els precedents i les realitats; serà essencialment empírica i, si es considera la proporció actual dels partits parlamentaris, serà a més a més prudent a la força i solament impronible en el grau del seu oportunisme i dels seus compromisos.

Per a més tard, sota un altre ministeri, després de noves eleccions, hom pot preveure una política basada solament en els principis idealistes dels treballistes: cooperació amb totes les nacions conculcades amb la gelosa defensa dels interessos nacionals; diplomàcia oberta; condemna de les aliances militars; evolució vers el desarmament general per una entesa aixamplada, l'organ de la qual seria la Societat de les Nacions, esdevinguda "veritablement internacional".

De moment s'anirà a poc a poc: es procurarà no deixar-se emportar pels elements d'esquerra, aquest turbulent independent Labour Party, tan fort a Escòcia, del qual procedeix el mateix Macdonald. La majoria dels anglesos, que resta conservadora o amb totes les nacions conculcades amb la gelosa defensa dels interessos nacionals; diplomàcia oberta; condemna de les aliances militars; evolució vers el desarmament general per una entesa aixamplada, l'organ de la qual seria la Societat de les Nacions, esdevinguda "veritablement internacional".

De moment s'anirà a poc a poc: es procurarà no deixar-se emportar pels elements d'esquerra, aquest turbulent independent Labour Party, tan fort a Escòcia, del qual procedeix el mateix Macdonald. La majoria dels anglesos, que resta conservadora o amb totes les nacions conculcades amb la gelosa defensa dels interessos nacionals; diplomàcia oberta; condemna de les aliances militars; evolució vers el desarmament general per una entesa aixamplada, l'organ de la qual seria la Societat de les Nacions, esdevinguda "veritablement internacional".

De moment s'anirà a poc a poc: es procurarà no deixar-se emportar pels elements d'esquerra, aquest turbulent independent Labour Party, tan fort a Escòcia, del qual procedeix el mateix Macdonald. La majoria dels anglesos, que resta conservadora o amb totes les nacions conculcades amb la gelosa defensa dels interessos nacionals; diplomàcia oberta; condemna de les aliances militars; evolució vers el desarmament general per una entesa aixamplada, l'organ de la qual seria la Societat de les Nacions, esdevinguda "veritablement internacional".

De moment s'anirà a poc a poc: es procurarà no deixar-se emportar pels elements d'esquerra, aquest turbulent independent Labour Party, tan fort a Escòcia, del qual procedeix el mateix Macdonald. La majoria dels anglesos, que resta conservadora o amb totes les nacions conculcades amb la gelosa defensa dels interessos nacionals; diplomàcia oberta; condemna de les aliances militars; evolució vers el desarmament general per una entesa aixamplada, l'organ de la qual seria la Societat de les Nacions, esdevinguda "veritablement internacional".

De moment s'anirà a poc a poc: es procurarà no deixar-se emportar pels elements d'esquerra, aquest turbulent independent Labour Party, tan fort a Escòcia, del qual procedeix el mateix Macdonald. La majoria dels anglesos, que resta conservadora o amb totes les nacions conculcades amb la gelosa defensa dels interessos nacionals; diplomàcia oberta; condemna de les aliances militars; evolució vers el desarmament general per una entesa aixamplada, l'organ de la qual seria la Societat de les Nacions, esdevinguda "veritablement internacional".

De moment s'anirà a poc a poc: es procurarà no deixar-se emportar pels elements d'esquerra, aquest turbulent independent Labour Party, tan fort a Escòcia, del qual procedeix el mateix Macdonald. La majoria dels anglesos, que resta conservadora o amb totes les nacions conculcades amb la gelosa defensa dels interessos nacionals; diplomàcia oberta; condemna de les aliances militars; evolució vers el desarmament general per una entesa aixamplada, l'organ de la qual seria la Societat de les Nacions, esdevinguda "veritablement internacional".

Robert L. Cru, escriptor de Londres a "Le Temps", de París:

"Abans que el 'Labour Party', obtingui al Parlament una majoria que li permeti formar un govern independent, és podrà trobar en una situació difícil, ja que seria el partit més nombros sense constituir la majoria de la Cambra dels Comuns. Aquesta situació suscitaria problemes interessants i seriosos."

Si un govern es constituís en aquestes condicions, seria un govern de coalició. El 'Labour Party' haurà de decidir si refusa el poder, deixant que la coalició es formi entre els altres partits o bé cercar en aquestes mateixes condicions els elements amb què tingui prou punt de contacte per a fer possible un acord sobre un programa polític immediat.

En aquestes circumstàncies el 'Labour Party' estaria temptat a formar un govern amb els elements més nombrosos, podrà provar la formació d'un ministeri purament treballista, amb el sobretots que un dels altres grups li donaria el seu suport sobre un programa determinat.

Una situació així seria plena de dificultats per al 'Labour Party', ja que no indicaria de cap de les maneres el que podrà fer un govern purament treballista disposat d'una majoria parlamentària. Afebliria la independència del partit i produiria tensions intestines i, probablement, el desdrecament fins a tal punt que quedaria aïllat i indefinidament l'hora d'aconseguir la majoria.

Amb aquests termes F. P. Snowden, en una sèrie d'articles que li havia demanat el conservador "Morning Post" sobre l'adveniment del 'Labour Party', analitza fins a penes als menors les condicions en què aquest partit es podria trobar cridat a governar.

Proseguint el seu estudi de la situació hipotètica apuntada més amunt el senyor Snowden diu que per al 'Labour Party' l'alternativa amb els liberals seria encara més desastrosa que governar sol sense tenir majoria absoluta, preveient, en conseqüència, una política tendint a obligar a conservadors i liberals a aliar-se, car una cosa així precipitaria més que res l'hora en la qual el 'Labour Party' podria obtenir la majoria.

Els esdeveniments han portat la situació prevista pel senyor Snowden més aviat del que ell es pensava: no obstant, hem d'observar que el 'Labour Party' no té majoria a la Cambra dels Comuns, sinó que li faltaria el vot més fort. La seva situació és, doncs, més difícil del que preveia el senyor Snowden, però això no ha impedit que es declarés, des de l'endemà de les eleccions, disposat a governar. Així, doncs, el sentiment de la major part dels líders treballistes no és el del teoritzador del socialisme creient que el 'Labour Party', encara que és el més ampli en la Cambra, no ha de refusar el poder, sinó que ha d'empendre de seguida la tasca de formar un govern encara que sigui de minoria i sols per algunes setmanes o alguns mesos, així que aquest honor li sigui fet d'aquests dies.

Com ja hem dit en l'article anterior les circumstàncies que han dut el 'Labour Party' a la proximitat del poder, són ben especials. No es pas sense inquietud de tots els partits, fins el treballista, que veuen aproximar-se l'hora que homes entremesos, sostinguts per una minoria parlamentària molt gelosa de la seva independència, seran cridats a fer la prova d'aplicar principis nous als negocis d'Anglaterra, de l'imperi britànic i de tota l'Europa.

La política que el 'Labour Party' pensa seguir, ja està exposada pels senyors Macdonald i Snowden, el primer en un folletí intitulat "Política estrangera del 'Labour Party'" aparegut fa alguns mesos, i pel segon en els articles essencials, reunits en

un volum sota el títol de "El Labour Rules". Llegint aquestes dues obres, hom es pregunta si són més inquietants per la part positiva que pels nombrosos punts que resten en vaguetat.

No obstant convé observar que, segons el Sr. Macdonald, el 'Labour Party' no podrà pas practicar una política de taula rasa ni recomençar-ho tot "ab ovo". Si el Labour Party, arriba al poder, escriu, heretarà un passat. No tractarà la seva tasca amb la vanitat d'un nou que creu poder començar-ho tot des del començament. Prendrem el món tal com el trobarem, i amb els ulls en l'alt.

Veurem, tal com nosaltres en concebem, determinant la nostra política. Aplicant aquest principi, Macdonald declara que continuarà practicant una política de cooperació amb Amèrica, interessant-se en els afers de l'Europa, practicant respecte al continent una política de balanceig de poders i mantenint els armaments d'Anglaterra en un món armat fins als dents.

El canvi de la política anglesa serà gradual: "Deven canviar la nostra política, però no refusar les nostres obligacions. No podríem pas abandonar el continent a ell mateix, car no sols s'ocuparà d'ell mateix, sinó que s'ocuparà de nosaltres. Nosaltres tenim obligacions que ens empenyen a tornar-lo a posar en peu."

Aquesta cooperació internacional que preveu Macdonald a Europa, es dirigirà a assegurar la reconstitució econòmica i la seguretat de les nacions. Però el líder treballista, no amaga pas que la seva concepció dels mitjans de realitzar aquesta reconstitució i aquesta seguretat difereix totalment de les dels altres països.

"Hem d'abandonar tot vestigi de confiança en els preparatius militars, i amb la vista fixa en aquest objectiu, cercar els mitjans de passar aquest període de transició durant el qual podríem mantenir forces militars purament defensives i relativament adequades, tot treballant intel·ligentment per a assegurar la seguretat nacional dament fonamentat completament defensiu."

Aquesta evolució vers el desarmament eventual es faria per la Societat de Nacions, centre de les nostres preocupacions amb l'Europa, i aquesta mateixa Societat seria transformada de manera que no sigui "el comitè escut de les nacions victorioses", sinó una associació més ampla en la qual entrarien tots els grans països.

Les idees del senyor Macdonald sobre la reconstitució econòmica, semblarien més sorprenents que la seva teoria de la seguretat nacional, puix, segons el seu criteri, aquesta reconstrucció

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTICIES

Divendres, 11 de gener de 1924

PER CAUSES ESTRANYES A LA VOLUNTAT NOSTRA, NO PODEM PUBLICAR AVUI L'ARTICLE DE FONS QUE TENIEM PREPARAT.

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha estat passat per la censura militar

E L L

(Pròleg per a una edició dels meus poemes)

He de reconèixer que el tracto amb bastant d'indiferència. L'heix de les seves provatures poètiques i em semblen més llunyanes de mi que no pas les dels vells poetes que m'han nodrit i àdhuc les dels poetes joves que exploro amb curiositat. No el sovintajo gaire, tampoc. Gairebé és només per atzar o per complença: o regirant els meus calaixos en cerca d'altres coses, o per satisfer, més aviat, una insana curiositat d'altri. Però, així i tot, tan tost em ve a la mà alguna cosa seva, hi destrio, com si hi estigués molt habituat, les petites masegades, les tares semicretes. Sempre estic segur que no m'enganyarà. Amb el mateix aire una mica distret que he pres aquells versos, els deipo en una banda o altra. L'únic sentiment intens que m'hagin inspirat alguna vegada, és el de la rancúnia. Si: perquè de vegades els he hagut de copiar. M'han fet tornar, aquelles paginets de posat inofensiu, als treballs forçats de la primera escola: al càstig de solcar obstinadament el paper, consumint-li hores que haurien pogut ésser delicioses, i durant les quals hom s'imagina tots els homes que no copien com a éssers lliures i felïços. Allò de copiar en una caiguda de tarda mentre se us va vent fosc, fosc, és una de les coses que més cruelment saben oprimir-vos el cor.

La meua opinió personal sobre ell, si us interessa, bé us l'hauré de dir, encara que em temo que resultarà d'una certa vaguetat. Francament, hauria estat millor que us haguéssiu adreçat a un crític. Em penso que ara m'hi torna a haver de bons. Un crític té l'avantatge que porta un poeta ideat a dins, i aleshores hi compara els poetes de debò (vui dir els poetes vivents). Jo no tinc pas, baldament em requi, aquella divina imatge dins de mi, i el que podré dir, serà, doncs, d'una frivolitat que m'avergonyeix.

Em sembla, ell, més aviat una mena de peresós que ha cercat un pretext per a no guanyar una mala fama massa clara. No el veig torturat per enlloc. Més que no pas enamorat de les dones, em sembla enamorat de les paraules. No sé pas com, fins en descriure algun moment basardós de la natura, us dona la impressió que ell, particularment, aleshores i tot, sentia confortable. També té coses de llaminer. El trobo menys molest és quan només insinua. Quan vol dir les coses amb tot el seu gruix, em fa l'efecte d'aquelles criades que confien llurs crisis espirituals al memorialista. Hom pot reparar-li, al meu jut, moltes d'incapacitats. De vegades peca de trencadís. D'altres vegades, en un moment que és o podria ésser transcendental, és deté en un joc perill. Hi ha ocasions que se li acut una pruja de virtuosisme: hom diria que provençaleja trobadorescament. Més enllà es deixa conduir a un psicologisme consirós i opac, a l'anglosa. Ni hi manca alguna avinentesa d'ésser tot som, de mostrar un petit concepte transparent, bo per a un ventall de francesa provinciana. Sembla que no ha pas arribat a descobrir el veritable truc de la poesia: D'altra banda, tot palesa, — i això irrita, — que ell és fel·lú. Dir que la poesia és un element de felicitat, és una fletostia abominable. Calia que així element fos nat a Barcelona, que és la ciutat on la blancia del clima i els costums us corromp fins i tot les substàncies espirituals més cuirassades de dignitat.

Tot i la meua condemnació de la tasca d'aquest pobre absurd, he de confessar que no m'és pas completament estrany. És més, és una mena d'interpretar barrejar i elemental de pures coses que jo no sabré dir mai. Però jo, aquestes coses, les callo. I m'exaspera que ell en faci versos. Voldria convèncer-lo que més aviat jugués al billard. Aquell tranquil, però, fins per a això i tot és massa sedentari. Me'n venjo, tanmateix, de la seva tossuderia: — Tot això, hi dic, és estantís. I absolutament inútil. I effimer. Escriptor com aquells solitaris vergonyants que, perquè la portera els consideri una mica, o per a enganyar-se deliciosament amb una apariència de cordialitat humana, s'escriuen lletres a sí mateixos.

Ell no em contesta. Fuma. Fuma, i li veig una mena de vaguetat als ulls que presagia immanicament que potser avui mateix es despenjarà amb una nova cantarella. I aleshores no sé pas què li faria. Pacífic com sóc, seria capaç de colpir-lo, si no fos que una particularitat seva m'indueix a una mica de simpatia. I és que ell — que sóc jo mateix, — al fons de tota la seva inconsistència té, com un diamant dins un sac de coses per al drapaire, una gemma dura i bella, que és l'orgull d'escriure en català.

JOSEP CARNER

Diari de Madrid

S'ha alçat vent

Ahí podiem dir, en veure certes afectuoses visites i amables acostaments i tot pensant en la llar aban-

donada de la rodona dels amics ja novament visitada: — Encara hi ha caliu.

Però, avui, en veure i en sentir el que veiem i el que sentim, francament, ens tornem cauts i tancant la porta, diem: — S'ha alçat vent.

RAFAEL MARQUINA

PER L'INDULT DE MATEU I NICOLAU

«Solidaridad Obrera». «El Progreso» i altres diaris d'esquerra, següent realitzant una activa campanya a favor de l'indult de Mateu i Nicolau.

«El Progreso» diu:

«No sólo en España, sino en Francia y Bélgica, se dirigen al gobierno de Primo de Rivera comunicaciones en demanda de indulto para Mateu y Nicolau».

Es un clamor internacional que por fuerza habrá de pesar en el ánimo del Directorio, si es que el Directorio no estuviera animado de los mejores propósitos y de las más buenas intenciones.

Hay que rescatar la vida de esos hombres sin cesar un momento en la campaña. Aún no ha adquirido ésta su máxima intensidad.

Confirmada la sentencia puede ser cumplimentada de un momento a otro. Y esto es lo que hay que evitar a toda costa. Se evitará con una actuación constante a una cuestión tan profundamente humana como es la de salvar de la muerte, arrancándolos de las manos del verdugo, a Mateu y Nicolau.

Y no puede hacerse la campaña en España, si no es apelando a la constancia periodística.

En Francia, además de menudear los mítines en los que toman parte elementos de diferentes sectores sociales, debió celebrarse ayer en París, a las seis de la tarde, una grandiosa manifestación pública que tenía que recorrer los boulevares para pedir el indulto de Mateu y Nicolau.

Recordan los hombres de izquierda de Francia que gracias a las constantes apelaciones a los sentimientos del pueblo salvaron a Dreyfus y ahora, últimamente, a Ermene Bertin.

No es de desear ni menospreciar el concurso de nadie. Más que nunca precisa del acuerdo y de la voluntad internacional de los hombres para salvar dos vidas. Que los esfuerzos que se realizan no sean inútiles. Nosotros, por nuestra parte, seguiremos demandando el indulto de Mateu y Nicolau.

«Solidaridad Obrera, por la seva banda, afegeix:

«El clamor en pro de que nuestros camaradas Mateu y Nicolau sean indultados de la pena de muerte que el Tribunal Supremo acaba de confirmar es unánime en toda España».

No sólo los trabajadores, sino que también todas las clases sociales en distinción levantan su voz a favor de estos dos reos, de los cuales nos consideramos hermanos.

No hemos de discutir el fallo del alto Tribunal. Tenemos sobre el mismo opiniones que no se nos autorizaría a exponer públicamente.

Lo que nos interesa, a un lado esto para volver a insistir cerca de todas las entidades y personas de sentimientos elevados para que se dirijan al Gobierno en demanda de que Mateu y Nicolau sean indultados sin pérdida de momento.

Maura pudo decir el 13 de octubre de 1909, que si no había indultado a Ferrer fue porque nadie lo pidió. Bien es verdad que pedir el indulto de Ferrer entonces suponía hacerle acreedor a una celda carcelaria.

Estos dos muchachos son merecedores de que se haga todo por ellos. El número de documentos remitidos al Directorio interesando el indulto de Mateu y Nicolau es considerable. «Solidaridad Obrera» publicará aquellos de los cuales se nos envía una copia. Que sepan ellos que en momentos tan angustiosos, el pueblo en general se halla interesado por su suerte».

SERVANT EL TO

Sota aquest epígraf, diu «La Publicitat»:

«Fa uns dies, copíem una nota en la qual LA VEU DE CATALUNYA expressava la seva satisfacció per la dignitat amb què s'havien comportat els empresonats i llurs familiars i amics».

Amé igual complença podem registrar avui el fet que segons notícies, i asseruïm també, un dia d'aquests, assignades persones que es trobaren en ocasió de demostrar-ho».

ELS DRETS DE LA CONSTITUCIÓ I LA LLIBERTAT DELS CIUTADANS

El corresponent del «Trusi», a Madrid, escriu el següent:

«No comprendo el cronista la extrañeza de los comentaristas delante de un acontecimiento como el destierro del marqués de Cortina, propio de la situación excepcional en que vivimos. Sin duda la benignidad con que procedió hasta aquí el Directorio Militar, hija del deseo de excusar medidas violentas, hizo creer a las gentes que las cosas continuaban lo mismo que antes del 13 de septiembre último, con respecto al disfrute de los derechos consignados en la Constitución, originando el error resbaloso, originando el error resbaloso».

Hago gracia al lector del relato de cuanto se ha dicho esta tarde en Madrid respecto a actitudes y propósitos relacionados con el acontecimiento objeto de estas líneas: ello sería perder tiempo y nada más puesto que el censor interviendría seguramente».

L'EXEMPLE D'IRLANDA

Joan Guixà ha publicat a «El Mercurio Valenciano», un article del qual extractem els següents paràgrafs:

«La violencia, sobre no ser persuasiva, se ha demostrado que suele ser, en estos casos, contraproducente. Ahí está el ejemplo de Irlanda, y, más lejos, para nosotros, españoles, el de Cuba. Hay que decir, sin embargo, que se trata de fenómenos diferentes, que no es lícito equiparar, cual se ha hecho, con la situación de Irlanda».

«Seguirá mañana la reunión. Tal vez algunos señores vendrán particularmente a visitarme».

«De esto, ¿se puede decir algo a Madrid?»

«Sí, ¿por qué no? Se trata sólo de un cambio de impresiones. Hemos hablado con algunos de los señores que asistieron a la reunión y hemos podido averiguar que en ella el general Primo de Rivera expuso con gran claridad el pensamiento del Directorio acerca del problema catalán y de la política en general».

«Parece que Primo de Rivera, dijo que no puede tolerarse por más tiempo la infiltración del espíritu separatista, porque va contra la unidad de la patria, y que el pedía en este punto a los reunidos cordialidad de relaciones para no crear obstáculos al Directorio en su labor y no obligarle a obrar con la violencia que el caso requiera».

«El marqués de Camps le dijo que, como representante de los regionalistas, estaba en el deber de manifestar que tenía una apreciación muy distinta del problema, y que, por lo

tanto, no podía colaborar en la obra del Directorio. A esto respondió el marqués de Estella que no podía colaborar de ningún género, sino cordialidad».

Los señores Garriga Massó y Rusiñol ratificaron las manifestaciones del marqués de Camps, y el señor Nadal, en representación de la Federación Monárquica Autonómica, dijo que coincidía con el criterio expuesto por el marqués de Camps».

«El Correo Catalán» publica la nota siguiente:

«De la Secretaría política de don Jaime de Borbón, en París, recibimos la siguiente nota oficial que nos apresuramos a publicar para que llegue a conocimiento de los leales».

«Este imponente conjunto de miles de adhesiones venidas de todos los ámbitos de la península, en los solemnes momentos actuales son la prueba más evidente del poderoso resurgir del tradicionalismo y un testimonio más de la inmensa fidelidad que tanta notoriedad ha adquirido en estos días».

«Que todos los que han elevado a las gradas del trono de la Legitimidad Proscripta su entusiasta adhesión encuentren aquí las gracias más cordiales del R., que envía a todos los jefes españoles su saludo más afectuoso con la fundada esperanza de que el año que empieza comará los votos ardientes de todos sus leales para bien de nuestra Patria».

Secretaría Política del señor Duque de Madrid».

UN EXIT SORPRENTENT

Retalliem de «La Publicitat»:

«El señor Santacana, presidente de la Unión de Vinyaters de Catalunya, que tanta notoriedad ha adquirido en estos días, no para de rebre felicitaciones por l'èxit que representa la recent feta del ordre permanent l'ús de l'alcohol industrial en l'encapçalament de tota mena de vins i begudes espirituoses».

Verament, és un èxit inesperat que haurà sorprès el mateix senyor Santacana, tan tenaç en la defensa dels interessos vinyaters».

«Els seus marits, tot i ésser nombrosos, no permetien d'esperar tant».

«Unim la nostra felicitació al feix que a hores d'ara inunda la casa de l'Il·lustre president de la Unión de Vinyaters de Catalunya».

«El senyor Santacana, segons la nota facilitada fa pocs dies a Capitania general, és també el president de la Federación Civico-Somatenista».

LES REUNIONS DE CAPITANIA

El Noticiero Universal, dona la versió següent de les reunions de Capitania:

«La censura, que estos días extrema con nosotros todos los rigores, prohibió que anteayer diéramos a nuestros lectores noticia o referencia alguna relacionada con la reunión celebrada en Capitania general, a la que asistieron representantes de la Liga Regionalista, de la Federación Monárquica Autonómica y de la Unión Monárquica Nacional».

También prohibió la censura que transmitiéramos a Madrid y a provincias la nota más insignificante relativa al asunto».

«Acatando, como siempre, las órdenes gubernativas, no hemos publicado nada que hiciera sospechar que la reunión se había efectuado».

«Con la natural sorpresa, hemos visto en la prensa de Madrid llegada esta mañana a Barcelona, que insinúan una amplia referencia de lo ocurrido en el despacho de la Capitania general. Publican esa nota «El Sol», «La Voz», «Informaciones», «La Acción» y algún otro».

Nosotros la reproducimos tomándola de uno de esos colegas, creyendo que la censura nos permitiría publicar lo que es ya del dominio público».

«Los representantes de la Liga Regionalista, de la Federación Monárquica Autonómica y de la Unión Monárquica Nacional, se reunieron esta tarde, a las cuatro, como anuncio del marqués de Cortina, propio de la situación excepcional en que vivimos».

«Sin duda la benignidad con que procedió hasta aquí el Directorio Militar, hija del deseo de excusar medidas violentas, hizo creer a las gentes que las cosas continuaban lo mismo que antes del 13 de septiembre último, con respecto al disfrute de los derechos consignados en la Constitución, originando el error resbaloso, originando el error resbaloso».

Hago gracia al lector del relato de cuanto se ha dicho esta tarde en Madrid respecto a actitudes y propósitos relacionados con el acontecimiento objeto de estas líneas: ello sería perder tiempo y nada más puesto que el censor interviendría seguramente».

«Seguirá mañana la reunión. Tal vez algunos señores vendrán particularmente a visitarme».

«De esto, ¿se puede decir algo a Madrid?»

«Sí, ¿por qué no? Se trata sólo de un cambio de impresiones. Hemos hablado con algunos de los señores que asistieron a la reunión y hemos podido averiguar que en ella el general Primo de Rivera expuso con gran claridad el pensamiento del Directorio acerca del problema catalán y de la política en general».

«Parece que Primo de Rivera, dijo que no puede tolerarse por más tiempo la infiltración del espíritu separatista, porque va contra la unidad de la patria, y que el pedía en este punto a los reunidos cordialidad de relaciones para no crear obstáculos al Directorio en su labor y no obligarle a obrar con la violencia que el caso requiera».

«El marqués de Camps le dijo que, como representante de los regionalistas, estaba en el deber de manifestar que tenía una apreciación muy distinta del problema, y que, por lo

tanto, no podía colaborar en la obra del Directorio. A esto respondió el marqués de Estella que no podía colaborar de ningún género, sino cordialidad».

Los señores Garriga Massó y Rusiñol ratificaron las manifestaciones del marqués de Camps, y el señor Nadal, en representación de la Federación Monárquica Autonómica, dijo que coincidía con el criterio expuesto por el marqués de Camps».

«El Correo Catalán» publica la nota siguiente:

«De la Secretaría política de don Jaime de Borbón, en París, recibimos la siguiente nota oficial que nos apresuramos a publicar para que llegue a conocimiento de los leales».

«Este imponente conjunto de miles de adhesiones venidas de todos los ámbitos de la península, en los solemnes momentos actuales son la prueba más evidente del poderoso resurgir del tradicionalismo y un testimonio más de la inmensa fidelidad que tanta notoriedad ha adquirido en estos días».

«Que todos los que han elevado a las gradas del trono de la Legitimidad Proscripta su entusiasta adhesión encuentren aquí las gracias más cordiales del R., que envía a todos los jefes españoles su saludo más afectuoso con la fundada esperanza de que el año que empieza comará los votos ardientes de todos sus leales para bien de nuestra Patria».

Secretaría Política del señor Duque de Madrid».

«Seguirá mañana la reunión. Tal vez algunos señores vendrán particularmente a visitarme».

«De esto, ¿se puede decir algo a Madrid?»

«Sí, ¿por qué no? Se trata sólo de un cambio de impresiones. Hemos hablado con algunos de los señores que asistieron a la reunión y hemos podido averiguar que en ella el general Primo de Rivera expuso con gran claridad el pensamiento del Directorio acerca del problema catalán y de la política en general».

«Parece que Primo de Rivera, dijo que no puede tolerarse por más tiempo la infiltración del espíritu separatista, porque va contra la unidad de la patria, y que el pedía en este punto a los reunidos cordialidad de relaciones para no crear obstáculos al Directorio en su labor y no obligarle a obrar con la violencia que el caso requiera».

«El marqués de Camps le dijo que, como representante de los regionalistas, estaba en el deber de manifestar que tenía una apreciación muy distinta del problema, y que, por lo

tanto, no podía colaborar en la obra del Directorio. A esto respondió el marqués de Estella que no podía colaborar de ningún género, sino cordialidad».

Los señores Garriga Massó y Rusiñol ratificaron las manifestaciones del marqués de Camps, y el señor Nadal, en representación de la Federación Monárquica Autonómica, dijo que coincidía con el criterio expuesto por el marqués de Camps».

«El Correo Catalán» publica la nota siguiente:

«De la Secretaría política de don Jaime de Borbón, en París, recibimos la siguiente nota oficial que nos apresuramos a publicar para que llegue a conocimiento de los leales».

«Este imponente conjunto de miles de adhesiones venidas de todos los ámbitos de la península, en los solemnes momentos actuales son la prueba más evidente del poderoso resurgir del tradicionalismo y un testimonio más de la inmensa fidelidad que tanta notoriedad ha adquirido en estos días».

«Que todos los que han elevado a las gradas del trono de la Legitimidad Proscripta su entusiasta adhesión encuentren aquí las gracias más cordiales del R., que envía a todos los jefes españoles su saludo más afectuoso con la fundada esperanza de que el año que empieza comará los votos ardientes de todos sus leales para bien de nuestra Patria».

Secretaría Política del señor Duque de Madrid».

«Seguirá mañana la reunión. Tal vez algunos señores vendrán particularmente a visitarme».

«De esto, ¿se puede decir algo a Madrid?»

«Sí, ¿por qué no? Se trata sólo de un cambio de impresiones. Hemos hablado con algunos de los señores que asistieron a la reunión y hemos podido averiguar que en ella el general Primo de Rivera expuso con gran claridad el pensamiento del Directorio acerca del problema catalán y de la política en general».

«Parece que Primo de Rivera, dijo que no puede tolerarse por más tiempo la infiltración del espíritu separatista, porque va contra la unidad de la patria, y que el pedía en este punto a los reunidos cordialidad de relaciones para no crear obstáculos al Directorio en su labor y no obligarle a obrar con la violencia que el caso requiera».

«El marqués de Camps le dijo que, como representante de los regionalistas, estaba en el deber de manifestar que tenía una apreciación muy distinta del problema, y que, por lo

tanto, no podía colaborar en la obra del Directorio. A esto respondió el marqués de Estella que no podía colaborar de ningún género, sino cordialidad».

Los señores Garriga Massó y Rusiñol ratificaron las manifestaciones del marqués de Camps, y el señor Nadal, en representación de la Federación Monárquica Autonómica, dijo que coincidía con el criterio expuesto por el marqués de Camps».

«El Correo Catalán» publica la nota siguiente:

«De la Secretaría política de don Jaime de Borbón, en París, recibimos la siguiente nota oficial que nos apresuramos a publicar para que llegue a conocimiento de los leales».

«Este imponente conjunto de miles de adhesiones venidas de todos los ámbitos de la península, en los solemnes momentos actuales son la prueba más evidente del poderoso resurgir del tradicionalismo y un testimonio más de la inmensa fidelidad que tanta notoriedad ha adquirido en estos días».

«Que todos los que han elevado a las gradas del trono de la Legitimidad Proscripta su entusiasta adhesión encuentren aquí las gracias más cordiales del R., que envía a todos los jefes españoles su saludo más afectuoso con la fundada esperanza de que el año que empieza comará los votos ardientes de todos sus leales para bien de nuestra Patria».

Secretaría Política del señor Duque de Madrid».

«Seguirá mañana la reunión. Tal vez algunos señores vendrán particularmente a visitarme».

«De esto, ¿se puede decir algo a Madrid?»

«Sí, ¿por qué no? Se trata sólo de un cambio de impresiones. Hemos hablado con algunos de los señores que asistieron a la reunión y hemos podido averiguar que en ella el general Primo de Rivera expuso con gran claridad el pensamiento del Directorio acerca del problema catalán y de la política en general».

«Parece que Primo de Rivera, dijo que no puede tolerarse por más tiempo la infiltración del espíritu separatista, porque va contra la unidad de la patria, y que el pedía en este punto a los reunidos cordialidad de relaciones para no crear obstáculos al Directorio en su labor y no obligarle a obrar con la violencia que el caso requiera».

«El marqués de Camps le dijo que, como representante de los regionalistas, estaba en el deber de manifestar que tenía una apreciación muy distinta del problema, y que, por lo

Butlletí internacional

10 de gener de 1924

DE LONDRES Diu una versió oficiosa de l'Agència Reuter que el govern de Londres no ha rebut encara contesta a la nota adreçada recentment a Polònia, Romania i Iugoslàvia, relativa als emprèstits facilitats per França. Afegeix la mateixa versió que probablement aquella nota serà discutida a la Conferència de Belgrad i contestada col·lectivament per la Petita Entesa.

La nota britànica, com recordaran els nostres lectors, fou tramesa als ministres de Polònia, Romania i Iugoslàvia a Londres. Segons les versions oficials no contenia cap amenaça. Redactada en tot molt afectuós es limitava a demanar informacions quant als crèdits recentment votats a França per armaments d'aquells tres països. L'única finalitat del govern de Londres era escatir si aquests crèdits tindrien prioritat damunt els deutes de guerra a la Gran Bretanya en les rendes que en constitueixen la garantia.

Alguns diaris francesos i serbis han dit que la nota britànica es referia també al deute austro-hongarès anterior a la guerra, en la part que afecta aquells tres països com a successors de l'imperi. A Londres han rectificat terminantment aquesta versió, que consideren fomentada pels elements contraris a la Gran Bretanya.

Notàvem ahir la repercussió que aquest argument de la influència francesa damunt dels països de l'Europa Central ha tingut a Itàlia, motivant-hi un natural moviment d'aproximació a la Gran Bretanya.

L'argument britànic que, si França pot fer emprèstits a l'estranger, també ha de poder pagar els seus deutes a la Gran Bretanya i els Estats Units, ha trobat un ressò simpàtic a Itàlia que, precisament per la circumstància d'ésser un país deutor, s'ha abstingut d'intentar una política anàloga d'expansió.

No constitueix un secret per a cap persona amant a la marxa de la política europea el fet que Itàlia havia cregut que podria exercir una mena d'hegemonia diplomàtica damunt els Estats successors de l'imperi austro-hongarès. L'aventura de Fiume primer i l'incident de Corfú suara desvel·len grets inquietuds a Praga i Belgrad. I ara Itàlia es troba davant el fet que França augmenta considerablement la seva influència política a l'Europa Central.

Es natural, doncs, que Itàlia esguardi amb inquietud el seu eventual isolament i vulgui atansar-se a la Gran Bretanya.

La política internacional del govern de Londres pot resultar seriosament influïda pel fet, imminent, segons tots els indicis, de la constitució d'un ministeri treballista per primera vegada en la història d'Anglaterra.

Precisament aquests dies, el Dr. Benes, ànima de la Petita Entesa i de la Conferència de Belgrad, ha alludit a aquest esdeveniment, en un article inserit a la premsa de Praga. El ministre d'Affers Estrangers de Txecoslovàquia ha evocat unes paraules profètiques de Thiers. Deia el famós estadista francès fa cinquanta anys que uns dels esdeveniments més transcendents de les revolucions futures en l'ordre internacional fóra l'adveniment d'un govern socialista britànic al poder. La hipòtesi de Thiers serà, segons sembla, una realitat dintre de pocs dies. I el Dr. Benes n'assenyala la importància històrica i la influència que tindrà en la política internacional.

Comença l'any amb una sèrie perillosa de problemes greus per a Europa. I tots aquests problemes, i llurs conseqüències o complicacions, poden ésser influïts per les decisions de la Conferència de Belgrad i la solució de la crisi política a Londres. El Dr. Benes ha donat a la política exterior de Txecoslovàquia una amplitud europea. Mr. Ramsay Mac Donald ha indicat ja amb gran claredat que pensa actuar activament en la política internacional.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Les Idees i les Imatges

DELS PEUS DE PLOM

ESBOJARRATS

«Anar amb peus de plom» no implica pas sempre comportar-se amb prudència, obrar amb discreció, conduir-se amb seny.

Hi ha persones que comencen per la vida esbojarradament — amb peus de plom».

No cal dir com cal evitar les trepitjades llurs».

JOSEP MARIA JUNOY

«Els Contistes Catalans»

Per a molt aviat està anunciada l'aparició del primer fascicle d'aquesta nova publicació literària amb dos contes d'en Carles Soldevila.

Cada fascicle (que sortirà desacomunat, els dies 10, 20 i 30), durà dos o tres contes dels nostres millors escriptors contemporanis, amb la caricatura de l'autor a la portada i il·lustracions dels més renomats dibuixants.

Aquestes fascicles desena's seran enquadernades per tal de facilitar al lector de poder tenir una selecció antològica de contes catalans.

Col·laboraran en aquestes publicacions, els literats contemporanis següents: Carles Soldevila, Prudent Bertrana, Josep Carner, Josep Maria de Sagarra, Josep Maria López Picó, Alfons Maseras,

DAR INFORMACIONS

La dissolució de les Diputacions

DECLARACIONS DEL GOVERNADOR

Aquest migdia un periodista ha preguntat al governador si demà presidirà la sessió de la Diputació, inaugurant el segon període.

El general Llorens ha contestat que no la presidirà per la senzilla raó d'haver-la suspesa, puix després de l'afirmació del president del Directori (que aviat serà dissolt) les Diputacions consideraven una "farsa" per als diputats de la Diputació de Barcelona convocar-la a sessió.

Se li ha preguntat, després, si sabia quan tindria lloc la dissolució, contestant el governador, que no podia afirmar-ho, encara que creu que és cosa d'un parell de dies.

Alò depen — ha dit — de com estigui preparats els governadors, per a dur a terme la substitució dels diputats. Si fossin tots com jo, el canvi podria fer-se de seguida, perquè tinc tots els tràmits preparats.

— I no podria donar-ne algun nom dels nous diputats? — ha preguntat un altre company.

— Això és voler saber molt — ha contestat el governador.

— És que la s'assegura qui serà president — ha afegit el company.

— Doncs no ho serà cap de les persones que s'indiquen aquests dies — ha dit el governador.

Generalitat

ELS MOMENTS ACTUALS

Aquest matí s'han reunit en una de les sales del Palau de la Generalitat els consellers de la Mancomunitat i els caps dels grups polítics de l'Assemblea.

Se'ns ha dit que la reunió no tenia altre objecte que el de canviar impressions sobre el present moment polític. Per les altres sales de la casa, hi havia molts diputats residents, alguns, fora de Barcelona.

A primera hora de la tarda, el secretari particular del senyor Vallès i Puig, ha dit als reporters que ni aquest ni el senyor Estapé podrien dir res de particular.

Ha afegit el senyor Rafanell, que l'única notícia que hi havia, és la d'haver-se rebut un ofici del governador civil anunciant la suspensió de la sessió que havia de celebrar el Cos Provincial demà, dissabte, i pregant al president de la Diputació que ho comunicés als diputats.

A mitja tarda, han començat d'arribar alguns diputats a la Generalitat.

Sembla que el senyor Puig i Cadafalch segueix a França, i vindrà un d'aquests dies a Barcelona.

A darrera hora el senyor Estapé, ha estat uns moments a la presència, despatxant amb els seus empleats de la casa.

Uns companys que es trobaven a la porta del despatx, l'han saludat, i el senyor Estapé ha correspost amablement, i ha pres comiat com a president.

A mitja tarda, han començat d'arribar alguns diputats a la Generalitat.

Sembla que el senyor Puig i Cadafalch segueix a França, i vindrà un d'aquests dies a Barcelona.

A darrera hora el senyor Estapé, ha estat uns moments a la presència, despatxant amb els seus empleats de la casa.

Uns companys que es trobaven a la porta del despatx, l'han saludat, i el senyor Estapé ha correspost amablement, i ha pres comiat com a president.

A mitja tarda, han començat d'arribar alguns diputats a la Generalitat.

Sembla que el senyor Puig i Cadafalch segueix a França, i vindrà un d'aquests dies a Barcelona.

A darrera hora el senyor Estapé, ha estat uns moments a la presència, despatxant amb els seus empleats de la casa.

Uns companys que es trobaven a la porta del despatx, l'han saludat, i el senyor Estapé ha correspost amablement, i ha pres comiat com a president.

A mitja tarda, han començat d'arribar alguns diputats a la Generalitat.

Sembla que el senyor Puig i Cadafalch segueix a França, i vindrà un d'aquests dies a Barcelona.

A darrera hora el senyor Estapé, ha estat uns moments a la presència, despatxant amb els seus empleats de la casa.

Uns companys que es trobaven a la porta del despatx, l'han saludat, i el senyor Estapé ha correspost amablement, i ha pres comiat com a president.

A mitja tarda, han començat d'arribar alguns diputats a la Generalitat.

Sembla que el senyor Puig i Cadafalch segueix a França, i vindrà un d'aquests dies a Barcelona.

A darrera hora el senyor Estapé, ha estat uns moments a la presència, despatxant amb els seus empleats de la casa.

Uns companys que es trobaven a la porta del despatx, l'han saludat, i el senyor Estapé ha correspost amablement, i ha pres comiat com a president.

A mitja tarda, han començat d'arribar alguns diputats a la Generalitat.

Sembla que el senyor Puig i Cadafalch segueix a França, i vindrà un d'aquests dies a Barcelona.

A darrera hora el senyor Estapé, ha estat uns moments a la presència, despatxant amb els seus empleats de la casa.

Uns companys que es trobaven a la porta del despatx, l'han saludat, i el senyor Estapé ha correspost amablement, i ha pres comiat com a president.

A mitja tarda, han començat d'arribar alguns diputats a la Generalitat.

Sembla que el senyor Puig i Cadafalch segueix a França, i vindrà un d'aquests dies a Barcelona.

A darrera hora el senyor Estapé, ha estat uns moments a la presència, despatxant amb els seus empleats de la casa.

Uns companys que es trobaven a la porta del despatx, l'han saludat, i el senyor Estapé ha correspost amablement, i ha pres comiat com a president.

A mitja tarda, han començat d'arribar alguns diputats a la Generalitat.

Sembla que el senyor Puig i Cadafalch segueix a França, i vindrà un d'aquests dies a Barcelona.

A darrera hora el senyor Estapé, ha estat uns moments a la presència, despatxant amb els seus empleats de la casa.

Uns companys que es trobaven a la porta del despatx, l'han saludat, i el senyor Estapé ha correspost amablement, i ha pres comiat com a president.

BORSA DE BARCELONA

11 DE GENER DE 1924

COTITZACIÓ ÚNICA DEL COL·LEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA I EL MERCAT LLIBRE DE VALORS

VALORS A TERME — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: S'opera de Nords de 62'10 a 62'30 i a 62'20, Alacants de 61'65 a 61'75 i a 61'70, Colònia de 63'00, Gran Metropolita de 138'60 a 140'00 i de 140'00 a 139'00, i Transversal de 124'00 a 124'10.

A la tarda, a la Casa Llotja, a fi de mes: Es fa de Nords de 62'30 a 62'45 i a 62'20, Alacants de 61'60 a 61'90 i a 61'50, obligacions Cáceres a 31'75, Rio de la Plata de 19'00 a 19'50, Colònia a 65'00, Gran Metropolita de 138'50 a 138'00, Transversal de 125'00 a 124'50 i a 127'00, i Autòmbus a 94'00.

Barraca s'acaba — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a cinc de la tarda, a fi de mes: S'ha fet de Nords a 62'25 i a 62'15, Rio de la Plata de 20'75 a 21'00 i a 20'75, Gran Metropolita a 138'50, Transversal a 127'75, i Autòmbus a 93'75 i en tancar a 94'00 diner.

DIFERENCIES DE LES OPERACIONS A TERME

De la tancada d'ahir a les cinc de la tarda a l'aquest matí, pugen els Nords 0'15, els Alacants 0'55, i el Colònia 0'75. De la tancada del matí a la de les cinc de la tarda d'ahir, baixen els Nords 0'05, els Alacants 0'25, el Gran Metropolita 0'50, i puja el Transversal 3'75.

COTITZACIÓ DE MONEDES ESTRANGERES

Francs, 37'75; suïssos, 136'40; belgues, 33'50; lliures, 34'30; dolars, 7'6375.

AL COMPTAT. COTITZACIÓ DE VALORS NO INSCRITS ENCA EN EL BUTLLETÍ OFICIAL

Barcelona Traction and Light Power 7'10, a 10'95 i a 10'100. Ferrocarrils de Catalunya 6'10, a 10'350. Compagnia Espanyola de Colonització 6'10, a 9'500. F. C. Cremallera de Montserrat 6'10, a 10'100. Societat Gallega d'Electricitat 6'10, a 9'500.

Bar del Teatre, on se serviren sopars.

L'espectacle va satisfer del tot el públic, que aplaudí als intèrprets de l'obra, en especial al mestre Klemperer.

La sala d'espectacles estava com en les nits més solemnes.

Tot el que val i representa a Barcelona, no hi mancava.

La segona representació s'anuncia per a demà, dissabte, a la mateixa hora.

Ha abandonat la clínica la senyora Mercè Bertran i Musitu.

Tornen a la Cort la marquesa d'Argelita i filles.

El contingut de la Gasetta

ELS PRESSUPOSTOS MUNICIPALS. — ANUNCIS OFICIALS

Madrid, 11. — La Gasetta publica: Real ordre disposant que per a l'aprovació dels pressupostos municipals dels Ajuntaments que no han complert l'obligació corresponent per a l'execució de camins veïnals, es tingui molt en compte la disposició setena de la de 19 d'octubre últim.

També publica els següents anuncis: D'Estat. — Anunciant trobar-se vacant en el territori del Golf de Ginebra una plaça de mestre d'instrucció primària a l'escola de nens de Santa Isabel de Fernandópolis.

D'Henda. — Reporteri per a l'aplicació d'armells aprovats per real ordre de 31 de desembre últim.

D'Foment. — Circular dirigida als enginyers cap d'obres públiques de totes les províncies, llevat les Balears i Navarra.

ELS AJUNTAMENTS I ELS CAMINS VEÏNALS

Madrid, 11. — La Gasetta publica la següent circular de Foment:

Per a la deguda aplicació de la disposició setena de la real ordre de 19 d'octubre últim, que estableix una sanció per a aplicar als Ajuntaments que no hagin complert totalment l'obligació que van contraure de terminar els camins veïnals subvencionats per l'Estat, i sol·licitats per aquells, se servirà V. E. comunicar amb tota urgència al governador civil d'aquesta província les quantitats que dins de la capital, les corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

BORSA DE BARCELONA

11 DE GENER DE 1924

COTITZACIÓ ÚNICA DEL COL·LEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA I EL MERCAT LLIBRE DE VALORS

VALORS A TERME — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: S'opera de Nords de 62'10 a 62'30 i a 62'20, Alacants de 61'65 a 61'75 i a 61'70, Colònia de 63'00, Gran Metropolita de 138'60 a 140'00 i de 140'00 a 139'00, i Transversal de 124'00 a 124'10.

A la tarda, a la Casa Llotja, a fi de mes: Es fa de Nords de 62'30 a 62'45 i a 62'20, Alacants de 61'60 a 61'90 i a 61'50, obligacions Cáceres a 31'75, Rio de la Plata de 19'00 a 19'50, Colònia a 65'00, Gran Metropolita de 138'50 a 138'00, Transversal de 125'00 a 124'50 i a 127'00, i Autòmbus a 94'00.

Barraca s'acaba — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a cinc de la tarda, a fi de mes: S'ha fet de Nords a 62'25 i a 62'15, Rio de la Plata de 20'75 a 21'00 i a 20'75, Gran Metropolita a 138'50, Transversal a 127'75, i Autòmbus a 93'75 i en tancar a 94'00 diner.

DIFERENCIES DE LES OPERACIONS A TERME

De la tancada d'ahir a les cinc de la tarda a l'aquest matí, pugen els Nords 0'15, els Alacants 0'55, i el Colònia 0'75. De la tancada del matí a la de les cinc de la tarda d'ahir, baixen els Nords 0'05, els Alacants 0'25, el Gran Metropolita 0'50, i puja el Transversal 3'75.

COTITZACIÓ DE MONEDES ESTRANGERES

Francs, 37'75; suïssos, 136'40; belgues, 33'50; lliures, 34'30; dolars, 7'6375.

AL COMPTAT. COTITZACIÓ DE VALORS NO INSCRITS ENCA EN EL BUTLLETÍ OFICIAL

Barcelona Traction and Light Power 7'10, a 10'95 i a 10'100. Ferrocarrils de Catalunya 6'10, a 10'350. Compagnia Espanyola de Colonització 6'10, a 9'500. F. C. Cremallera de Montserrat 6'10, a 10'100. Societat Gallega d'Electricitat 6'10, a 9'500.

Bar del Teatre, on se serviren sopars.

L'espectacle va satisfer del tot el públic, que aplaudí als intèrprets de l'obra, en especial al mestre Klemperer.

La sala d'espectacles estava com en les nits més solemnes.

Tot el que val i representa a Barcelona, no hi mancava.

La segona representació s'anuncia per a demà, dissabte, a la mateixa hora.

Ha abandonat la clínica la senyora Mercè Bertran i Musitu.

Tornen a la Cort la marquesa d'Argelita i filles.

El contingut de la Gasetta

ELS PRESSUPOSTOS MUNICIPALS. — ANUNCIS OFICIALS

Madrid, 11. — La Gasetta publica: Real ordre disposant que per a l'aprovació dels pressupostos municipals dels Ajuntaments que no han complert l'obligació corresponent per a l'execució de camins veïnals, es tingui molt en compte la disposició setena de la de 19 d'octubre últim.

També publica els següents anuncis: D'Estat. — Anunciant trobar-se vacant en el territori del Golf de Ginebra una plaça de mestre d'instrucció primària a l'escola de nens de Santa Isabel de Fernandópolis.

D'Henda. — Reporteri per a l'aplicació d'armells aprovats per real ordre de 31 de desembre últim.

D'Foment. — Circular dirigida als enginyers cap d'obres públiques de totes les províncies, llevat les Balears i Navarra.

ELS AJUNTAMENTS I ELS CAMINS VEÏNALS

Madrid, 11. — La Gasetta publica la següent circular de Foment:

Per a la deguda aplicació de la disposició setena de la real ordre de 19 d'octubre últim, que estableix una sanció per a aplicar als Ajuntaments que no hagin complert totalment l'obligació que van contraure de terminar els camins veïnals subvencionats per l'Estat, i sol·licitats per aquells, se servirà V. E. comunicar amb tota urgència al governador civil d'aquesta província les quantitats que dins de la capital, les corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

A tal fi, el cap de cada una de les dites presons, remetrà al director de la capital, els corresponents a la presó del seu càrrec.

Setè. De tot compte, qualsevol que sigui la seva classe, format en les presons centrals i provincials, se'n faran dos exemplars, original i còpia, que hauran de remetre's al centre directiu.

A les de presons de partit, es faran també dos exemplars: l'original per a remetre's a la presó de la capital de la província, i la còpia, la qual quedarà com a annex de la capital.

BORSA OFICIAL DE BARCELONA

11 DE GENER DE 1924

COTITZACIÓ ÚNICA DEL COL·LEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA

Interior 4 % A 70'30
 Exterior 4 % A 70'30
 Amort. 5 % vell A 84'35
 1917 A 85'30
 Obligacions 85'30

Ajuntament semestre 00'00
 1908 B 80'00
 1916 B 78'25
 1921 B 96'65
 Exposició 97'75

Exemplar 1899 00'00
 Bons Reforma 00'00
 Duplicat B 00'00
 Mancomunitat 1914 68'00
 1920 68'35

Port Barcelona 00'00
 Nord Argentina 2'48
 Nord 1ª Sèrie 65'30
 prioritat 65'65
 Especials Almansa 4 % 73'75

Oscas a França 77'75
 Alacant 1ª hip. 58'05
 Sèrie A 00'00
 Sèrie C 70'00
 Sèrie F 86'75

França 1864 00'00
 1878 00'00
 Andalusos 1ª Sèrie variable 00'00
 Sèrie A 00'00
 Secundaris 00'00
 Auxiliar de F. C. 96'50
 F. C. Sarria 6 % 103'25
 Catalunya 5 % 90'50
 Hisp. Americana 100'50
 Cia. Transatlàntica 100'00

Accions comptat 00'00
 Espanya Industrial 00'00
 Peninsular Telèfons 00'00

Anuncis Oficials

FOMENT D'OBRES
I CONSTRUCCIONS

(Societat Anònima)

S'invita els senyors accionistes d'aquesta Societat, que, o directament, a la Caixa de la dita Societat, Ronda de la Universitat, 4, principal, tots els dies feiners, de les deu a les dotze, o per conducte de les cases de Banca de F. Mas Sarda, Rambla del Centre, 20, i Soler i Torra, Rambla de l'Estudi, 13, facin remesa dels títols de les Accions que posseeixin, amb el fi d'unir als dits títols, una nova sèrie de cupons. A l'acte de la remesa, els serà lliurat un rebut el qual es canviarà en ésser retirats de nou.

Barcelona, 9 de gener de 1924.—El secretari, Tomás Riera i Sans.

D'espectacles

Alguns dies del primer actiu Ricard Güell, tan conegut del nostre públic per haver actuat als teatres de Barcelona des de fa més de quinze anys, que actualment fa el tour de "Don Matías" a l'obra "Don Francisco", s'afegirà un acte de ferida.

Les metges creuen difícil que pugui tornar a l'escena per algun temps, puix la paràlisi és bastant accentuada.

Espectacles

Gran Teatre del Liceu

Avui, divendres, funció 25 de propietat i abonament (supera dimençes). A les nou en punt de la nit, última representació de la grandiosa òpera en quatre actes, AIDA, presentant-hi part els famosos artistes senyors Campaña, senyor Palei, senyora Serena, i els senyors Damiani i Torra de Luna. Més tard, a les dotze, funció 27 de propietat i abonament. Segona representació del Festival Sacro, PARISFAL. — Dimarts que ve, bomenatge a la memòria de l'illustre mestre Tomás Bretón. Primera representació de l'òpera LA DOLORES. — La setmana que ve, EL BALLERO DE LA ROSA.

Teatre Català ROMBA

Avui, divendres, a la nit, Butaques a 2 pessetes. Programa de gran broma.

EL VIUDO TRIST

d'En Montero.

I SIS AUTORS CERQUEN UN PERSONATGE

Tres hores de broma continua. — Demà, dissabte, a la tarda, La divertida comèdia en quatre actes, LA MARQUESA QUE NO SAP QUE TE. — Dimenge, a dos quarts de quatre, ELS PASTORETS, amb l'arribada dels Reis, que repartiran obsequis als petits espectadors. A dos quarts de sis, El programa de més broma de l'any, EL VIUDO TRIST I UN COP D'ESTAT. Tres hores de broma continua.

Artistes que figuren en la

TEATRE TIVOLI

Empresa: Francesc Delgado

Gran Companyia còmica-Úrica espanyola

AMADEU VIVES

Director d'escena: Manuel F. de la Puente

Avui, divendres, nit, a les deu.

La comèdia lírica en tres actes, el darrer dividit en dos quadros, inspirada en «La discreta enamorada», de Lope de Vega, i escrita en vers per Frederic Romero i Guiller Fernández Shaw, amb música del mestre Amadeu Vives

Doña Francisquita

per la senyoreta Hidalgo, senyores Carme Causade i Lázaro, i els senyors Redondo del Castillo, Casanova, Palacios, Frontera, etc. — Demà, dissabte, tarda i nit, DORA FRANCISQUITA. — Dimenge, a la tarda, DORA FRANCISQUITA. A la nit, DORA FRANCISQUITA. Per la senyoreta Mary Isaura, senyores Carme Causade i Lázaro, i els senyors Redondo del Castillo, Casanova, Palacios, Frontera, etc. — Cada dia, tarda i nit, DORA FRANCISQUITA, fins al dia 15 que s'acomodarà la companyia.

Es despatxa a Comptaduria sense augment de preu, tres dies abans de la funció.

Artistes que figuren en la

Companyia Caballé

que ha de debutar la

TIVOLI

FREDERIC CABALLÉ

AMPAR SAUS

RAMON PENYA

MATILDE ROSSY

RAFAEL DIAZ

SELKIA PEREZ CARPIO

PEPE ACUAVIVA

TANA LLURO

JAUME MIRET

RAMONA GALINDO

MARIAN AZNAR

De seguida llistes de

Companyia completes

Teatre Novetats

GRANDIOSA EXHIBICION D'ESPECTACLE

PELICULES EN RELLEU

Audac avançament d'espectacle

presentant igual que a les grans capitals

estrangeres.

Avui, divendres, 11 de gener de 1924.

Nit, a les deu. Segona i tercera representació

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

FAUST

Amb fotografia al relleu per l'aplicació de l'invent de Mr. Parollin. Orquestra que executarà l'adaptació musical escrita expressos pel mestre Charpentier. Gran elenc artístic per a la interpretació de les il·lustracions cantades (sols, corals, etc.).

Per primera vegada a Espanya

Demà, i cada dia, tarda i nit

FAUST

Meravellós espectacle

L'OBRA QUE ESTRENARÀ AL

TIVOLI

LA COMPANYIA CABALLÉ

ES

BENAMOR

DEL MESTRE

PAU LUNA

Gran Teatre del Bosc

EMPRESA SINDICAT MUSICAL

Gran companyia de sarsuela i òpera

dirigida pels primers actors

PEPIN FERNANDEZ I MANUEL PRADAS

I EL MESTRE FERRAN SALA

LEYDA. Estrenant funcions per al

dimenge 13 de gener de 1924. Presentació

de l'important tenor GAETANA

PERALVER. Programa: Tarda, a dos

quarts de quatre: QUE ES GRAN

BARCELONA. Segon: JUGAR CON

FUEGO, creació de Gaetà Peralver

i Conxita Huerta. Nit, a tres quarts

de deu: LOS INSEPARABLES. Segon:

LA BRUJA, triomf personal de

GAETANA PERALVER, CONXITA I

GAETANA HUERTA.

TEATRE GOYA

COMPANIA DRAMATICA ITALIANA

DARIO NICODEMI

la millor que ha visitat Barcelona

Avui, divendres, nit. Tercera i última

representació de la grandiosa òpera

en quatre actes, LA AMANTINA

de Verdi. Presentant-hi part els senyors

Vergani, L. Orlandini, Ferrari i els

senyors Cimare, Alimante, Lupi,

Morini i Bartolotti. Demà, dissabte,

tarda, premsa econòmica LA MOROSINI

I LE TRE GRAZIE. Nit, quarta

de l'abonament gran moda, ESTRENA

de l'última producció de Nicodemi,

no estrenada encara a Itàlia: LA

CASA SECRETA. Dimenge grans

funcions tarda i nit.

TEATRE ELDORADO

Orquestra Simfònica de Barcelona

Direcció

MTRE. LAMOTE DE GRIGNON

PRIMER CONCERT

«Obertura, obertura, Weber.

«Concert en do menor (piano i or-

questra), Beethoven.

Gran Teatre Espanyol

«Companyia de vodevil

SANTPERE - BERGES

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

TEATRE NOU

Gran companyia de sarsuela i òpera. DEBUT demà, dissabte 12 de gener de 1924.

FRANCISQUITA

MERCÈ CASAS

AURORA LA BELTRANA

MERCÈ MELO

D' FRANCISQUITA

CARDONA

C. BERAZA

D. MATIAS

FERRAN VALLEJO

FERNANDO

J. PINEDA

Lorenzo: A. MONTORYA

Doña Francisquita: PILAR BAGÜES

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

NEN. — Demà, dissabte, tarda, a dos

quarts de cinc, Represa de TRATA DE

BLANCAS I DON JOAN DE SERRA-

LLANGA. Nit, LA SENYORA VOL UN

NEN.

Avui, divendres, dia 11 de gener.

Nit, a les deu. LA SENYORA VOL UN

